

Dansk udgave

## Meddelelser og oplysninger

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold                                                                                                                                                                                                                                                                                                        | Side |
|---------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
|                           | I <i>Meddelelser</i>                                                                                                                                                                                                                                                                                           |      |
|                           | <b>Domstolen</b>                                                                                                                                                                                                                                                                                               |      |
|                           | DOMSTOLEN                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |      |
| 94/C 174/01               | Domstolens dom af 3. maj 1994 i sag C-47/93, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien ( <i>Forskelsbehandling — adgang til faglig uddannelse</i> )                                                                                                                                   | 1    |
| 94/C 174/02               | Domstolens dom (Femte Afdeling) af 5. maj 1994 i sag C-21/92, Marlies og Heinz-Bernd Kamp mod Hauptzollamt Wuppertal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf) ( <i>Tillægsafgift på mælk — beregning af specifik reference-mængde — nedskæring og nedsættelse</i> )                   | 1    |
| 94/C 174/03               | Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 5. maj 1994 i sag C-421/92, Gabriele Habermann-Beltermann mod Arbeiterwohlfahrt, Bezirksverband Ndb./Opf. eV, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Regensburg, Landshut) ( <i>Direktiv 76/207/EØF — gravide kvinders natarbejde</i> )                    | 2    |
| 94/C 174/04               | Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 5. maj 1994 i sag C-38/93, H. J. Glawe Spiel- und Unterhaltungsgesellschaft mbH & Co. KG mod Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg) ( <i>Moms — sjette direktiv — spilleautomater — beskatningsgrundlag</i> ) | 2    |
| 94/C 174/05               | Domstolens dom af 17. maj 1994 i sag C-294/92, George Lawrence Webb mod Lawrence Desmond Webb (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal, London) ( <i>Bruxelles-konventionen — artikel 16, nr. 1 — sag om eksistensen af en trust vedrørende en fast ejendom</i> )                               | 3    |
| 94/C 174/06               | Domstolens dom af 17. maj 1994 i sag C-416/92, Fru H. mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber ( <i>Fastsættelse af efterladtepension til enken efter et medlem af Revisionsretten, der i sin funktionstid afgik ved døden, samt til hans efterladte børn</i> )                                      | 3    |

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | Side |
|---------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 94/C 174/07               | Domstolens dom af 17. maj 1994 i sag C-18/93, Corsica Ferries Italia srl mod Corpo dei piloti del porto di Genova (Genova Havns Lodsforening) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Genova) ( <i>Obligatorisk lodstjeneste — diskriminerende priser — fri udveksling af tjenesteydelser — konkurrence</i> ) ..... 4                                                                        | 4    |
| 94/C 174/08               | Domstolens dom af 17. maj 1994 i sag C-41/93, Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ( <i>Artikel 100 A, stk. 4</i> ) ..... 4                                                                                                                                                                                                                                               | 4    |
| 94/C 174/09               | Domstolens dom af 18. maj 1994 i sag C-309/89, Codorniu SA mod Rådet for Den Europæiske Union ( <i>Annulationssøgsmål — forordning — fysiske og juridiske personer — betingelser for antagelse til realitetsbehandling — betegnelse af mousserende vine — betingelser for anvendelse af benævnelsen »crémant«</i> ) ..... 4                                                                               | 4    |
| 94/C 174/10               | Domstolens dom af 18. maj 1994 i sag C-118/92, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg ( <i>Arbejdskraftens frie bevægelighed — ligebehandling — udøvelse af fagforeningsrettigheder — deltagelse i administration af offentligretlige organer</i> ) ..... 5                                                                                                          | 5    |
| 94/C 174/11               | Domstolens dom af 18. maj 1994 i sag C-303/93, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ( <i>Traktatbrud — direktiv 90/486/EØF vedrørende elektrisk drevne elevatorer — manglende gennemførelse</i> ) ..... 5                                                                                                                                                              | 5    |
| 94/C 174/12               | Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. maj 1994 i sag C-36/92 P, Samenwerkende elektriciteits-produktiebedrijven NV (SEP) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ( <i>Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger rettet til en virksomhed — fornødne oplysninger — proportionalitetsprincippet og medlemsstaternes forpligtelse til at iagttage tavshedspligt</i> ) ..... 6 | 6    |
| 94/C 174/13               | Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. maj 1994 i sag C-11/93, Siemens Nixdorf Informationssysteme AG mod Hauptzollamt Augsburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht München) ( <i>Fælles toldtarif — farvemonitor — egen selvstændig arbejdsfunktion</i> ) ..... 6                                                                                                                     | 6    |
| 94/C 174/14               | Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. maj 1994 i sag C-29/93, KG in Firma OSPIG Textil-Gesellschaft W. Ahlers GmbH & Co. mod Hauptzollamt Bremen-Freihafen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Bremen) ( <i>Varers toldværdi — medregning af kvotaomkostninger</i> ) ..... 7                                                                                                          | 7    |
| 94/C 174/15               | Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. april 1994 i sag C-87/94 R, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien ( <i>Foreløbige forholdsregler — retssikrende forholdsregler — uopsættelighed — interesseafvejning — offentlig sikkerhed — offentlige kontrakter — transportsektoren — direktiv 90/531/EØF</i> ) ..... 7                                                   | 7    |
| 94/C 174/16               | Domstolens kendelse af 16. maj 1994 i sag C-428/93, konkursboet Monin Automobiles — Maison du deux-roues (anmodning om præjudiciel afgørelse fra den tilsynsførende dommer ved Tribunal de commerce de Romans) ( <i>Inkompetence</i> ) ..... 7                                                                                                                                                            | 7    |
| 94/C 174/17               | Udtalelse 2/94: Begæring om udtalelse fremsat af Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 228, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ..... 8                                                                                                                                                                                                                         | 8    |

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                                                                                                                                                                             | Side |
|---------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 94/C 174/18               | Sag C-18/94: Amodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. januar 1994 af Commercial Court of the Queen's Bench Division i sagen Barbara Hopkins mod 1. National Power Plc og 2. PowerGen Plc, adciteret: British Coal Corporation .....                                             | 8    |
| 94/C 174/19               | Sag C-116/94: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt af Social Security & Child Support Commissioners ved beslutning truffet af Social Security Commissioner den 11. februar 1994 i sagen Jennifer Meyers mod Adjudication Officer .....                                                                 | 8    |
| 94/C 174/20               | Sag C-117/94: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. april 1994 af Landgericht Düsseldorf i sagen Ratiopharm GmbH & Co. mod Mundipharma GmbH, procestilvarslet: Forbundsrepublikken Tyskland .....                                                                           | 8    |
| 94/C 174/21               | Sag C-118/94: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. maj 1993 af Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto, i sagen Associazione Italiana per il World Wildlife Fund m.fl. mod Regione Veneto og Federazione Italiana della Caccia som intervenient .....             | 9    |
| 94/C 174/22               | Sag C-119/94 P: Appel iværksat den 22. april 1994 af Dimitrios Coussios til prøvelse af dom afsagt den 23. februar 1994 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i de forenede sager T-18/92 og T-68/92, Dimitrios Coussios mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ..... | 10   |
| 94/C 174/23               | Sag C-120/94: Sag anlagt den 25. april 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik .....                                                                                                                                                                                  | 10   |
| 94/C 174/24               | Sag C-121/94: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. februar 1994 af Bundessozialgericht i sagen Domingo Gonzalez-Rodriguez mod Bundesanstalt für Arbeit (Kindergeldkasse) .....                                                                                             | 11   |
| 94/C 174/25               | Sag C-122/94: Sag anlagt den 25. april 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for Den Europæiske Union .....                                                                                                                                                                           | 11   |
| 94/C 174/26               | Sag C-123/94: Sag anlagt den 26. april 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik .....                                                                                                                                                                                  | 12   |
| 94/C 174/27               | Sag C-124/94: Sag anlagt den 27. april 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik .....                                                                                                                                                                                | 12   |
| 94/C 174/28               | Sag C-125/94: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. april 1994 af Ufficio del Giudice Conciliatore di Milano i sagen Aprile srl i likvidation mod Amministrazione delle Finanze dello Stato .....                                                                           | 13   |
| 94/C 174/29               | Sag C-128/94: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. december 1993 af Bundesverwaltungsgericht i sagen Hans Hönig mod Stadt Stockach .....                                                                                                                                   | 14   |
| 94/C 174/30               | Sag C-130/94: Sag anlagt den 4. maj 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland .....                                                                                                                                                                                                      | 15   |

| <u>Informationsnummer</u>                        | Indhold (fortsat)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | Side |
|--------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 94/C 174/31                                      | Sag C-131/94: Sag anlagt den 4. maj 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland .....                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 15   |
| 94/C 174/32                                      | Sag C-132/94: Sag anlagt den 5. maj 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland .....                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 15   |
| 94/C 174/33                                      | Sag C-133/94: Sag anlagt den 6. maj 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien .....                                                                                                                                                                                                                                                                              | 16   |
| 94/C 174/34                                      | Sag C-138/94: Sag anlagt den 17. maj 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland .....                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 16   |
| 94/C 174/35                                      | Slettelse af sag C-312/90 .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | 17   |
| DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |      |
| 94/C 174/36                                      | Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. maj 1994 i sag T-512/93, Jacobus Stempels mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ( <i>Tjenestemænd — ansøgning om forhåndstilladelse — ikke indgivet — lægeudgifter — godtgørelse — udelukket</i> ) ...                                                                                                                                    | 17   |
| 94/C 174/37                                      | Dom afsagt af Retten i Første Instans den 19. maj 1994 i sag T-465/93, Consorzio gruppo di azione locale »Murgia Messapica« mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ( <i>Økonomisk og social samhørighed — strukturinterventioner — LEA-DER-programmet — spørgsmål om annullation af stiltiende afslag på tilskud i henhold til programmet</i> ) .....                                    | 17   |
| 94/C 174/38                                      | Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 28. april 1994 i de forenede sager T-452/93, Pesquería Vasco-Montañesa, SA (Pevasa), og T-453/93, Compañía Internacional de Pesca y Derivados, SA (Inpesca), mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ( <i>Fiskeri — fællesskabsstøtte til finansiering af bygning af fiskerfartøjer — forordning (EØF) nr. 4028/86 — afvisning</i> ) ..... | 18   |
| 94/C 174/39                                      | Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 2. maj 1994 i sag T-108/94 R, Elena Candiote mod Rådet for Den Europæiske Union .....                                                                                                                                                                                                                                              | 18   |
| 94/C 174/40                                      | Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. maj 1994 i sag T-37/93, Dimitrios Stagakis mod Europa-Parlamentet ( <i>Åbenbart afvisningsgrundlag</i> ) .....                                                                                                                                                                                                                                 | 18   |
| 94/C 174/41                                      | Sag T-136/94: Sag anlagt den 1. april 1994 af Eurofer asbl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                                                                                                                                                                                                                                                  | 19   |
| 94/C 174/42                                      | Sag T-142/94: Sag anlagt den 8. april 1994 af Nicholas Roche mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                                                                                                                                                                                                              | 19   |
| 94/C 174/43                                      | Sag T-143/94: Sag anlagt den 8. april 1994 af John J. Kenneally mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                                                                                                                                                                                                           | 20   |

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                                                            | Side |
|---------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 94/C 174/44               | Sag T-144/94: Sag anlagt den 8. april 1994 af Joseph Gilles mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                          | 20   |
| 94/C 174/45               | Sag T-147/94: Sag anlagt den 11. april 1994 af Krupp Hoesch Stahl AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                                   | 20   |
| 94/C 174/46               | Sag T-152/94: Sag anlagt den 13. april 1994 af Heinrich Heddrich og fem andre sagsøgere mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....              | 21   |
| 94/C 174/47               | Sag T-175/94: Sag anlagt den 20. april 1994 af International Procurement Services SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                   | 21   |
| 94/C 174/48               | Sag T-178/94: Sag anlagt den 22. april 1994 af Asociación Telefónica de Mutualistas (ATM) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                              | 22   |
| 94/C 174/49               | Sag T-181/94: Sag anlagt den 27. april 1994 af Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                           | 22   |
| 94/C 174/50               | Sag T-182/94: Sag anlagt den 29. april 1994 af Ricardo Marx Esser og Casto Del Amo Martinez mod Europa-Parlamentet .....                                                                     | 23   |
| 94/C 174/51               | Sag T-183/94: Sag anlagt den 29. april 1994 af Cantina Cooperativa fra Produttori Vitivinicoli di Torre di Mosto og 42 andre sagsøgere mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ..... | 24   |
| 94/C 174/52               | Sag T-187/94: Sag anlagt den 6. maj 1994 af Theresia Rudolph mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                         | 25   |
| 94/C 174/53               | Sag T-188/94: Sag anlagt den 6. maj 1994 af Nathalie Creste mod Rådet for Den Europæiske Union .....                                                                                         | 25   |
| 94/C 174/54               | Sag T-192/94: Sag anlagt den 16. maj 1994 af Henri Maurissen mod Revisionsretten                                                                                                             | 26   |
| 94/C 174/55               | Slettelse af sag T-25/94 .....                                                                                                                                                               | 26   |
| 94/C 174/56               | Slettelse af sag T-42/94 .....                                                                                                                                                               | 26   |

## I

(Meddelelser)

## DOMSTOLEN

## DOMSTOLEN

## DOMSTOLENS DOM

af 3. maj 1994

i sag C-47/93, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien <sup>(1)</sup>

(Forskelsbehandling — adgang til faglig uddannelse)

(94/C 174/01)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-47/93, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Marie Wolfcarius og advokat Théophile Margellos) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: J. Devadder) angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien ved at opretholde en lovgivning om undervisning, der er diskriminatorisk mod studerende, som er statsborgere i andre medlemsstater end Belgien, hvad angår adgang til læreanstalter for faglig uddannelse samt betingelserne for tilbagebetaling af supplerende studieafgift, som er betalt med urette af disse studerende, har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til EØF-traktatens artikel 5 og 7, har Domstolen, sammensat af afdelingsformand G. F. Mancini, som fungerende præsident, afdelingsformændene J. C. Moitinho de Almeida og D. A. O. Edward (refererende dommer), samt dommerne R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg og J. L. Murray; generaladvokat: C. Gulmann; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 3. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i henhold til EØF-traktatens artikel 5 og 7, ved i loven af 21. juni 1985 om undervisning ikke at fritage statsborgere fra andre medlemsstater, der er kommet til Belgien alene med det formål dér at følge kurser på belgiske universitetsinstitutioner, fra studie-

afgiften for udenlandske studerende, ved at give universitetsinstitutionernes rektorer ret til at nægte at indskrive sådanne studerende, ved ad hoc at begrænse mulighederne for at opnå tilbagebetaling af studieafgifter, der i henhold til fællesskabsretten er betalt med urette, til EF-borgere, som har anlagt sag før den 13. februar 1985, og ved at lade de fritagelser, der er fastsat for arbejdstagere og deres ægtefæller, som er statsborgere i andre medlemsstater, træde i kraft den 1. oktober 1983, således som det er fastsat i den nævnte lovs artikel 63 og 69.

- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 92 af 2. 4. 1993.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 5. maj 1994

i sag C-21/92, Marlies og Heinz-Bernd Kamp mod Hauptzollamt Wuppertal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf) <sup>(1)</sup>

(Tillægsafgift på mælk — beregning af specifik reference-mængde — nedskæring og nedsættelse)

(94/C 174/02)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-21/92, angående en anmodning, som Finanzgericht Düsseldorf (Forbundsrepublikken Tyskland) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Marlies og Heinz-Bernd Kamp mod Hauptzollamt Wuppertal at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af gyldigheden af artikel 3a, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af

31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter <sup>(2)</sup>, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1639/91 af 13. juni 1993 <sup>(3)</sup>, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. C. Moitinho de Almeida, og dommerne R. Joliet, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse og M. Zuleeg (refererende dommer); generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 5. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 3a, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter, som ændret ved forordning (EØF) nr. 1639/91 af 13. juni 1991, skal fortolkes således, at basisnedsættelsen lægges til den repræsentative procentdel for de samlede nedsættelser, som er anvendt på de referencemængder, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 2.
- 2) Gennemgangen af de øvrige spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 3a, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 857/84, som ændret ved forordning (EØF) nr. 1639/91.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 56 af 3. 3. 1992.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

<sup>(3)</sup> EFT nr. L 150 af 15. 6. 1991, s. 35.

#### DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 5. maj 1994

i sag C-421/92, Gabriele Habermann-Beltermann mod Arbeiterwohlfahrt, Bezirksverband Ndb./Opf. eV, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Regensburg, Landshut) <sup>(1)</sup>

(Direktiv 76/207/EØF — gravide kvinders natarbejde)

(94/C 174/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-421/92, angående en anmodning, som Arbeitsgericht Regensburg, Landshut (Forbundsrepublikken Tyskland), i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Gabriele Habermann-Beltermann mod Arbeiterwohlfahrt, Bezirksverband Ndb./Opf. eV, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, stk. 1, artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang

til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår <sup>(2)</sup>, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, G. F. Mancini, og dommerne C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer) og J. L. Murray; generaladvokat: G. Tesaro; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 5. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår er til hinder for, at en ansættelseskontrakt — som er indgået på ubestemt tid, som vedrører arbejde, der skal udføres om natten, og som er indgået mellem en arbejdsgiver og en gravid arbejdstager, der begge har været uvidende om graviditeten — erklæres ugyldig som følge af et lovfæstet forbud mod natarbejde, der efter national ret gælder under svangerskabet og i amningsperioden, og for, at arbejdsgiveren anfægter kontrakten på grund af en vildfarelse med hensyn til væsentlige forudsætninger vedrørende arbejdstageren ved kontraktens indgåelse.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 24 af 28. 1. 1993.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 40.

#### DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 5. maj 1994

i sag C-38/93, H. J. Glawe Spiel- und Unterhaltungsgeräte Aufstellungsgesellschaft mbH & Co. KG mod Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg) <sup>(1)</sup>

(Moms — sjette direktiv — spilleautomater — beskatningsgrundlag)

(94/C 174/04)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-38/93, angående en anmodning, som Finanzgericht Hamburg i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag H. J. Glawe Spiel- und Unterhaltungsgeräte Aufstellungsgesellschaft mbH & Co. KG mod Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), og stk. 3, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdi-afgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag <sup>(2)</sup>, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden,

G. F. Mancini, og dommerne M. Díez de Velasco, C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler (refererende dommer) og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 5. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

*Artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at beskatningsgrundlaget i forbindelse med gevinstgivende spilleautomater ikke omfatter den del af de samlede indsatser, som svarer til de gevinster, der efter bindende regler i lovgivningen er udbetalt til spillerne.*

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 76 af 18. 3. 1993.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

#### DOMSTOLENS DOM

af 17. maj 1994

i sag C-294/92, George Lawrence Webb mod Lawrence Desmond Webb (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal, London) <sup>(1)</sup>

*(Bruxelles-konventionen — artikel 16, nr. 1 — sag om eksistensen af en trust vedrørende en fast ejendom)*

(94/C 174/05)

*(Processprog: engelsk)*

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-294/92, angående en anmodning, som Court of Appeal, London, i medfør af artikel 3 i protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag George Lawrence Webb mod Lawrence Desmond Webb, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 16, nr. 1, i Bruxelleskonventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco og D. A. O. Edward samt dommerne C. N. Kakouris, R. Joliet (refererende dommer), G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: M. Darmon; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 17. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

*En sag, hvorunder der nedlægges påstand om, at det fastslås, at en person sidder inde med en fast ejendom som trustee, og om, at han tilpligtes at oprette de dokumenter, der er nødvendige for, at the legal ownership overgår til sagsøgeren, er ikke en sag om fast ejendom som omhandlet i artikel 16, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager.*

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 199 af 6. 8. 1992.

#### DOMSTOLENS DOM

af 17. maj 1994

i sag C-416/92, Fru H. mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber <sup>(1)</sup>

*(Fastsættelse af efterladtepension til enken efter et medlem af Revisionsretten, der i sin funktionstid afgik ved døden, samt til hans efterladte børn)*

(94/C 174/06)

*(Processprog: fransk)*

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-416/92, fru H. ved advokat Georges Vandersanden, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Schmitt, 62, rue Guillaume, mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Jean-Marie Stenier og Jan Inghelram), angående en påstand om annullation af Revisionsrettens afgørelse af 12. oktober 1992 angående fastsættelse af efterladtepension til hende og hendes børn ved ægtefællens død, der indtraf i hans funktionstid ved Revisionsretten, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini (refererende dommer), J. C. Moitinho de Almeida, og M. Díez de Velasco samt dommerne C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 17. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Revisionsrettens afgørelse af 12. oktober 1992 om fastsættelse af fru H.'s ret til enkepension og hendes børns ret til børnepension annulleres.*

2) *Revisionsretten betaler sagens omkostninger.*

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 27 af 30. 1. 1993.

## DOMSTOLENS DOM

af 17. maj 1994

i sag C-18/93, Corsica Ferries Italia srl mod Corpo dei piloti del porto di Genova (Genova Havns Lodsforening) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Genova) <sup>(1)</sup>

*(Obligatorisk lodstjeneste — diskriminerende priser — fri udveksling af tjenesteydelser — konkurrence)*

(94/C 174/07)

(Processprog: italiensk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-18/93, angående en anmodning, som Tribunale di Genova i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Corsica Ferries Italia srl mod Corpo dei piloti del porto di Genova (Genova Havns Lodsforening) at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 5, 7, 30, 59, 85, 86 og 90, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco og D. A. O. Edward samt dommerne C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler (refererende dommer), G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray; generaladvokat: W. Van Gerven; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 17. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande er til hinder for, at en medlemsstat anvender forskellige priser for samme lodstjenesteydelse, alt efter om den virksomhed, der udfører søtransport mellem to medlemsstater, herved benytter et fartøj, der har tilladelse til cabotageejlads, hvilken tilladelse kun gives til fartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, eller et andet fartøj.
- 2) EØF-traktatens artikel 90, stk. 1, og artikel 86 forbyder nationale myndigheder gennem en godkendelse af priser, der er fastsat af en virksomhed, der har fået tillagt eneret til at udføre obligatorisk lodstjeneste i en væsentlig del af fællesmarkedet, at give denne mulighed for at anvende forskellige priser over for søtransportvirksomhederne, afhængigt af, om disse udfører transport mellem medlemsstater eller mellem havne på medlemsstatens område, i det omfang samhandelen mellem medlemsstater påvirkes derved.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 52 af 23. 2. 1993.

## DOMSTOLENS DOM

af 17. maj 1994

i sag C-41/93, Den Franske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber <sup>(1)</sup>

(Artikel 100 A, stk. 4)

(94/C 174/08)

(Processprog: fransk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-41/93, Den Franske Republik (befuldmægtigede: Edwige Belliard og Catherine de Salins) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Denise Sorasio og Virginia Melgar), støttet af Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: Ernst Röder og Roberto Hayder) og Kongeriget Danmark (befuldmægtiget: Jørgen Molde), angående en påstand om, at Kommissionens beslutning af 2. december 1992 om i henhold til EF-traktatens artikel 100 A, stk. 4, at bekræfte tyske bestemmelser om forbud mod pentachlorophenol <sup>(2)</sup>, annulleres, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida og M. Díez de Velasco samt dommerne R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer) og J. L. Murray; generaladvokat: G. Tesaro; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 17. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kommissionens beslutning af 2. december 1992 om bekræftelse af tyske bestemmelser om forbud mod pentachlorophenol annulleres.
2. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 70 af 12. 3. 1993.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 334 af 18. 12. 1992, s. 8.

## DOMSTOLENS DOM

af 18. maj 1994

i sag C-309/89, Codorniu SA mod Rådet for Den Europæiske Union <sup>(1)</sup>

*(Annulationssøgsmål — forordning — fysiske og juridiske personer — betingelser for antagelse til realitetsbehandling — betegnelse af mousserende vine — betingelser for anvendelse af benævnelsen »crémant«)*

(94/C 174/09)

(Processprog: spansk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-309/89, Codorniu SA, et selskab efter spansk ret, San Sadurn de Noya (Spanien), ved advokaterne Enric Picañol,

Antonio Creus, Concepción Fernández og Mercedes Jansen, Barcelona, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8—10, rue Mathias Hardt, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: Yves Cretien og German-Luis Ramos Ruano), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Luis Iglesias Buhigues), angående en påstand om annullation af artikel 1, nr. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2045/89 af 19. juni 1989 om ændring af forordning (EØF) nr. 3309/85 om fastsættelse af almindelige regler for betegnelse og præsentation af mousserende vine og vine tilsat kulsyre <sup>(2)</sup> for så vidt som der herved er indsat et stykke 5a, litra b), i artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 3309/85 af 18. november 1985 <sup>(3)</sup>, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida og M. Díez de Velasco samt dommerne C. N. Kakouris, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray (refererende dommer); generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 18. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 1, nr. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2045/89 af 19. juni 1989 om ændring af forordning (EØF) nr. 3309/85 om fastsættelse af almindelige regler for betegnelser og præsentation af mousserende vine og vine tilsat kulsyre annulleres, for så vidt som der derved indsættes et stk. 5a, litra b), i artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 3309/85 af 18. november 1985.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sine omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 281 af 7. 11. 1989.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 202 af 14. 7. 1989, s. 12.

<sup>(3)</sup> EFT nr. L 320 af 29. 11. 1985, s. 9.

#### DOMSTOLENS DOM

af 18. maj 1994

i sag C-118/92, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg <sup>(1)</sup>

(Arbejdskraftens frie bevægelighed — ligebehandling — udøvelse af fagforeningsrettigheder — deltagelse i administration af offentligtretlige organer)

(94/C 174/10)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-118/92, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Marie Wolfcarius og Théophile

Margellos) mod Storhertugdømmet Luxembourg (befuldmægtiget: Jean Zahren), angående en påstand om, at det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktatens artikel 48, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet <sup>(2)</sup>, da det har opretholdt lovbestemmelser, hvorefter arbejdstagere, som er statsborgere i andre medlemsstater og beskæftiget på dets område, hverken har stemmeret eller er valgbare ved valg til de faglige interesseorganisationer, har Domstolen, sammensat af afdelingsformand G. F. Mancini, som fungerende præsident, afdelingsformændene J. C. Moitinho de Almeida og D. A. O. Edward samt dommerne R. Joliet, F. A. Schöckweiler, G. C. Rodríguez Iglesias (refererende dommer), F. Grévisse, M. Zuleeg og J. L. Murray; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 18. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktatens artikel 48, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, da det har opretholdt lovbestemmelser, hvorefter arbejdstagere, som er statsborgere i andre medlemsstater og beskæftiget på dets område, hverken har stemmeret eller er valgbare ved valg til de faglige interesseorganisationer.
- 2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 121 af 13. 5. 1992.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 257 af 19. 10. 1964, s. 2.

#### DOMSTOLENS DOM

af 18. maj 1994

i sag C-303/93, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik <sup>(1)</sup>

(Traktatbrud — direktiv 90/486/EØF vedrørende elektrisk drevne elevatorer — manglende gennemførelse)

(94/C 174/11)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-303/93, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Antonio Aresu) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: professor Luigi Ferrari Bravo, chef for servizio del contenzioso diplomatico i Udenrigsministeriet, bistået af avvocato dello Stato Iva M. Braguglia), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik ved ikke at vedtage og offentliggøre de

ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 90/486/EØF af 17. september 1990 om ændring af direktiv 84/529/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk drevne elevatorer <sup>(2)</sup>, og ved ikke straks at give Kommissionen meddelelser herom, har undladt at opfylde sine forpligtelser i medfør af EF-traktatens artikel 5, stk. 1, og artikel 189, stk. 3, samt artikel 2 i nævnte direktiv 90/486/EØF, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini og D. A. O. Edward samt dommerne R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias (refererende dommer), F. Grévisse, M. Zuleeg og J. L. Murray; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 18. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Den Italienske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til EØF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 90/486/EØF af 17. september 1990 om ændring af direktiv 84/529/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk drevne elevatorer.*

2) *I øvrigt frifindes sagsøgte.*

3) *Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.*

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 198 af 22. 7. 1993.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 270 af 2. 10. 1990, s. 21.

#### DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 19. maj 1994

i sag C-36/92 P, Samenwerkende elektriciteits-produktiebedrijven NV (SEP) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber <sup>(1)</sup>

*(Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger rettet til en virksomhed — fornødne oplysninger — proportionalitetsprincippet og medlemsstaternes forpligtelse til at iagttage tavshedspligt)*

(94/C 174/12)

(Processprog: nederlandsk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-36/92 P, det nederlandske selskab Samenwerkende elektriciteits-produktiebedrijven NV (SEP), Arnhem (Nederlandene), ved advokaterne M. van Empel og O. W. Brouwer, Amsterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat M. Loesch, 11, rue Goethe, angående appel af

dom afsagt den 12. december 1991 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-39/90, SEP mod Kommissionen (Sml. II, s. 1497), hvorunder der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom, den anden part i appelsagen er Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: B. J. Drijber), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. C. Moitinho de Almeida, samt dommerne R. Joliet, G. C. Rodríguez Iglesias (refererende dommer), F. Grévisse og M. Zuleeg; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 19. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Appellen forkastes.*

2) *Hver part betaler sine omkostninger.*

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 72 af 21. 3. 1992.

#### DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 19. maj 1994

i sag C-11/93, Siemens Nixdorf Informationssysteme AG mod Hauptzollamt Augsburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht München) <sup>(1)</sup>

*(Fælles toldtarif — farvemonitor — egen selvstændig arbejdsfunktion)*

(94/C 174/13)

(Processprog: tysk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-11/93, angående en anmodning, som Finanzgericht München i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Siemens Nixdorf Informationssysteme AG mod Hauptzollamt Augsburg at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af bestemmelse 5 B, sidste stykke, til kapitel 84 i den kombinerede nomenklatur til den fælles toldtarif, som denne fremgår af bilagene til Kommissionens forordninger (EØF) nr. 3174/88, af 21. september 1988 <sup>(2)</sup>, (EØF) nr. 2886/89 af 2. august 1989 <sup>(3)</sup> og (EØF) nr. 2472/90 af 31. juli 1990 <sup>(4)</sup>, alle om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif <sup>(5)</sup>, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward (refererende dommer), og dommerne R. Joliet og G. C. Rodríguez Iglesias; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 19. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

*Kapitel 84 i den kombinerede nomenklatur til den fælles toldtarif, som denne fremgår af bilagene til Kommissionens forordninger (EØF) nr. 3174/88 af 21. september 1988, (EØF) nr. 2886/89 af 2. august 1989 og (EØF) nr. 2472/90 af 31. juli 1990, alle om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og*

statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, skal — også for forhold inden ikrafttrædelsen af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1288/91 af 14. maj 1991 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur — fortolkes således, at farvemonitorer, der kun er i stand til at modtage et signal fra centralenheden i en automatisk databehandlingsmaskine, men ikke kan gengive et farvebillede på grundlag af et sammensat videosignal, henhører under position 8471 i den kombinerede nomenklatur til den fælles toldtarif.

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 53 af 24. 2. 1993.

(<sup>2</sup>) EFT nr. L 298 af 31. 10. 1988, s. 1.

(<sup>3</sup>) EFT nr. L 282 af 2. 10. 1989, s. 1.

(<sup>4</sup>) EFT nr. L 247 af 10. 9. 1990, s. 1.

(<sup>5</sup>) EFT nr. L 256 af 7. 9. 1987, s. 1.

## DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 19. maj 1994

i sag C-29/93, KG in Firma OSPIG Textil-Gesellschaft W. Ahlers GmbH & Co. mod Hauptzollamt Bremen-Freihafen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Bremen) (<sup>1</sup>)

(Varers toldværdi — medregning af kvotaomkostninger)  
(94/C 174/14)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-29/93, angående en anmodning, som Finanzgericht Bremen i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag KG in Firma OSPIG Textil-Gesellschaft W. Ahlers GmbH & Co. mod Hauptzollamt Bremen-Freihafen at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi (<sup>2</sup>), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), og dommerne F. Grévisse og M. Zuleeg; generaladvokat: C. Gulmann; justitssekretær: R. Grass, den 19. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Kvotaomkostninger ved erhvervelse af eksportkontingenter indgår ikke i toldværdien af varer, som importeres til Fællesskabet, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi, og det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om der i det berørte eksportland lovligt kan handles med eksportlicenser.

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 75 af 17. 3. 1993.

(<sup>2</sup>) EFT nr. L 134 af 31. 5. 1980, s. 1.

## KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT den 22. april 1994

i sag C-87/94 R, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (<sup>1</sup>)

(Foreløbige forholdsregler — retssikrende forholdsregler — uopsættelighed — interesseafvejning — offentlig sikkerhed — offentlige kontrakter — transportsektoren — direktiv 90/531/EØF)  
(94/C 174/15)

(Processprog: fransk)

I sag C-87/94 R, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Hendrik van Lier) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: Jan Devadder, bistået af advokaterne Michel Waelbroeck og Denis Waelbroeck, Bruxelles), angående en begæring om foreløbige forholdsregler, hvorunder der er nedlagt påstand om dels udsættelse af retsvirkningerne af den beslutning om tildeling af en offentlig kontrakt om levering af busser til selskabet Espace mobile international SA, som blev truffet den 6. oktober 1993 af Société régionale wallonne du transport, dels udsættelse af retsvirkningerne af det aftaleretlige forhold mellem disse to selskaber, der er opstået ved beslutningen om tildeling af kontrakten, har Domstolens præsident den 22. april 1994 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 132 af 14. 5. 1994, s. 6.

## DOMSTOLENS KENDELSE

af 16. maj 1994

i sag C-428/93, konkursboet Monin Automobiles — Maison du deux-roues (anmodning om præjudiciel afgørelse fra den tilsynsførende dommer ved Tribunal de commerce de Romans) (<sup>1</sup>)

(Inkompetence)

(94/C 174/16)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-428/93, angående en anmodning, som den tilsynsførende dommer ved Tribunal de commerce de Romans (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag konkursboet Monin Automobiles — Maison du deux-roues, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 30, 85 og 169 samt

proportionalitetsprincippet og princippet om de frie varebevægelser, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco og D. A. O. Edward, samt dommerne C. N. Kakouris, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias (refererende dommer), F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: R. Grass, den 16. maj 1994 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

*Domstolen er ikke kompetent til at besvare de spørgsmål, som er forelagt af den tilsynsførende dommer ved Tribunal de commerce de Romans.*

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 332 af 8. 12. 1993.

Begæring om udtalelse fremsat af Rådet for Den Europæiske Union i henhold til artikel 228, stk. 6, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

(Udtalelse 2/94)

(94/C 174/17)

Ved begæring, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. april 1994, har Rådet for Den Europæiske Union ved Jean-Claude Piris, Jean Paul Jacqué og Anna Lo Monaco, som befuldmægtigede, anmodet De Europæiske Fællesskabers Domstol om en udtalelse i henhold til EF-traktatens artikel 228, stk. 6.

Rådet for Den Europæiske Union har anmodet Domstolen om en udtalelse vedrørende følgende spørgsmål:

Kan det forenes med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at Det Europæiske Fællesskab tiltræder konventionen af 4. november 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder?

Amodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 13. januar 1994 af Commercial Court of the Queen's Bench Division i sagen Barbara Hopkins mod 1. National Power Plc og 2. PowerGen Plc, adciteret: British Coal Corporation (<sup>1</sup>)

(Sag C-18/94)

(94/C 174/18)

Ved kendelse afsagt den 12. maj 1994, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. maj 1994, har Commercial Court of the Queen's Bench Division forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol et supplerende spørgsmål:

Når det gøres gældende, at en kulproducent, der er en virksomhed efter EKSF-traktatens artikel 80, har tilskyndet

til eller deltaget i en forskelsbehandling som beskrevet i spørgsmål 1, som på grund af priserne ved og vilkårene for den første virksomheds salg til den i spørgsmål nr. 1 omtalte køber er til skade for andre kulproducerende virksomheder, skal et sådant anbringende da bedømmes efter EKSF-traktaten, EF-traktaten eller begge?

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 76 af 12. 3. 1994, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt af Social Security & Child Support Commissioners ved beslutning truffet af Social Security Commissioner den 11. februar 1994 i sagen Jennifer Meyers mod Adjudication Officer

(Sag C-116/94)

(94/C 174/19)

Ved beslutning truffet af Social Security Commissioner den 11. februar 1994, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. april 1994, har Social Security and Child Support Commissioners i sagen Jennifer Meyers mod Adjudication Officer, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Omfattes en ydelse med et formål og øvrige kendetegn som familieydelse (family credit) af anvendelsesområdet for Rådets direktiv 76/207/EØF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 11. april 1994 af Landgericht Düsseldorf i sagen Ratiopharm GmbH & Co. mod Mundipharma GmbH, procestilvarslet: Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-117/94)

(94/C 174/20)

Ved kendelse afsagt den 11. april 1994, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. april 1994, har Landgericht Düsseldorf — 8. Afdeling for Handelssager — i sagen Ratiopharm GmbH & Co. mod Mundipharma GmbH, procestilvarslet: Forbundsrepublikken Tyskland forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Skal Rådets direktiv 90/657/EØF af 4. december 1990 om overgangsforanstaltninger i Tyskland som led i harmoniseringen af tekniske forskrifter med hensyn til lægemidler (<sup>1</sup>) fortolkes således, at beskyttelsen af erhvervede rettigheder i forbindelse med lægemidler, der var godkendt af myndighederne i det tidligere DDR, kun skulle ydes, hvis disse på tidspunktet for foreningen allerede blev fremstillet og stadig fremstilles på det tidligere DDR's område og også markedsføres der?

2) Overlader ovennævnte direktiv, som gælder for forskellige varer opført i bilag A og B, på grund af særlige forhold ved de enkelte produkter, et vist skøn ved udformningen af de gennemførelsesbestemmelser, der i henhold til bemyndigelsen blev udstedt for lægemidler, således at det er tilladt

a) ikke som tilknytningsmoment at vælge fremstilling på det tidligere DDR's område, men derimod godkendelse på dette område, selv når produkterne hverken blev fremstillet eller fremstilles på dette område, og/eller

b) at anvende en fiktion om godkendelse efter den lov om lægemidler, der allerede var gældende i Forbundsrepublikken Tysklands gamle delstater, i stedet for at opretholde de gældende forskrifter for lægemidler på det tidligere DDR's område? Ville dette, såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, også gælde, hvis der dermed åbnes mulighed for at foretage en overførelsesmeddelelse i henhold til lov om lægemidler med den følge, at en godkendelse udstedt af Institut für Arzneimittelwesen til en virksomhed i DDR overdrages til en farmaceutisk virksomhed med hjemsted på en af de gamle delstaters område i Forbundsrepublikken, således at fremstilling og markedsføring af lægemidlet udelukkende sker på de gamle delstaters område i Forbundsrepublikken, eller

3) skal ovennævnte direktiv, jf. henvisningen i bilag A og B til bestemmelserne i direktiv 75/319/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af lovgivning om medicinske specialiteter, forstås således, at de undersøgelser, myndighederne i det tidligere DDR foretog forud for godkendelsen, i materiel henseende skal anses for at svare til sådanne foretaget i henhold til lov om lægemidler gældende i Forbundsrepublikkens gamle delstater, og at der blot skulle åbnes mulighed for, at lægemidler, der ikke var fremstillet i overensstemmelse med normerne for god fremstillingspraksis (Good Manufacturing Practises) og ikke havde gennemgået en godkendelsesprocedure, der opfyldte EF-kravene, i en overgangsperiode blev forhandlet i de nye delstater; eller

4) fremgår det af ovennævnte direktiv, at godkendelsesproceduren i det tidligere DDR ikke skal anses for at svare til godkendelsesproceduren i henhold til Forbundsrepublikken Tysklands lov om lægemidler? Følger dette af, at det i direktivets artikel 1, stk. 2, sammenholdt med bilag B, var bestemt, at retsfor skrifterne i direktiv 75/319/EØF <sup>(2)</sup> senest den 31. december 1995 skal finde anvendelse på de medicinske specialiteter, der foreløbig forhandles i henhold til den indtil videre gældende DDR-godkendelse, og at en efterfølgende godkendelsesprocedure efter EF-reglerne dermed var nødvendig, eller

5) fremgår det af direktivet, at man afstod fra at tage stilling til spørgsmålet, om lægemidler godkendt og

fremstillet på det tidligere DDR's område svarer til den standard, der er kommet til udtryk i Forbundsrepublikken Tysklands lov om lægemidler, fordi de da foreliggende oplysninger om de gældende forskrifter i det tidligere DDR's område og om situationen i industrien ikke gav tilstrækkeligt grundlag derfor (direktivets præambel), og direktivet derfor generelt skal anvendes uden hensyn til dette spørgsmål?

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 65.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 147 af 9. 6. 1975, s. 13.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. maj 1993 af Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto, i sagen Associazione Italiana per il World Wildlife Fund m.fl. mod Regione Veneto og Federazione Italiana della Caccia som intervenient**

(Sag C-118/94)

(94/C 174/21)

Ved kendelse afsagt den 27. maj 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. april 1994, har Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto, i sagen Associazione Italiana per il World Wildlife Fund m.fl. mod Regione Veneto og Federazione Italiana della Caccia som intervenient forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er staten efter artikel 9 i direktiv 79/409/EØF <sup>(1)</sup>, uafhængigt af hvilken retsfastsættelsesform der er anvendt for at give direktivet virkninger på statens område, forpligtet til at give en passende begrundelse for de tilladte fravigelser eller endog til at følge en bestemt procedure for at kunne gennemføre en undtagelse?

I det foreliggende tilfælde anmodes Domstolen om at afgøre, om det var nødvendigt i den lov, hvorved direktiv 79/409/EØF angiveligt gennemførtes, i henhold til direktivets artikel 9, stk. 1 og 2, i en særskilt bestemmelse at anføre de arter, der som en undtagelse fra direktivets bestemmelser tillades jaget, og de særlige grunde for selve undtagelsen samt de andre forhold, der efter nævnte artikel 9, stk. 2, skal anføres i undtagelsesbestemmelsen.

Det må med andre ord afklares, om den omhandlede bestemmelse umiddelbart medfører et krav om gennemførelsesforanstaltninger, hvorved det led for led ved tydeliggørelse udadtil (idet der altså består en forpligtelse til i en bestemmelse at angive, om beføjelsen til at gøre undtagelse udøves ved lovgivning, eller om der bliver tale om selvstændig udstedelse af administrativt fastsatte regler, når det er formanden for ministerrådet, som udsteder reglerne ved et dekret) angives, hvilke faktiske forhold — jf. de i direktivet nævnte omstændigheder — beføjelsen grundes på (hensynet til den offentlige sundhed og sikkerhed samt til sikkerheden for luftfarten, afværgelse af skader på afgrøder, besæt-

ninger, skove, fiskeri- og vandområder osv.), samt hvilke af alle de andre i artikel 9 opstillede betingelser, der anses for opfyldt.

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

Appel iværksat den 22. april 1994 af Dimitrios Coussios til prøvelse af dom afsagt den 23. februar 1994 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i de forenede sager T-18/92 og T-68/92, Dimitrios Coussios mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-119/94 P)  
(94/C 174/22)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. april 1994 iværksat appel af Dimitrios Coussios ved advokat Georges Sakellaropoulos, og med valgt adresse i Luxembourg hos Aloyse May, 32, Grand-Rue, til prøvelse af dom afsagt den 23. februar 1994 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i de forenede sager T-18/92 og T-68/92, Dimitrios Coussios mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

Dommen afsagt den 23. februar 1994 af Retten i Første Instans ophæves i sin helhed, og der afsiges følgende dom, som Retten i Første Instans burde have afsagt:

- Påstanden om erstatningskravets art og omfang tages til følge.
- Der tilkendes under alle omstændigheder subsidiært appellanten en erstatning, som er rimeligt afpasset dels efter det retsstridige forhold, som Kommissionen har gjort sig skyldig i, dels efter det tab, appellanten har lidt.
- Afgørelsen vedrørende sagens omkostninger træffes i overensstemmelse med bestemmelserne herom.

*Anbringender og væsentligste argumenter:*

- Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet Retten ved afvejningen af hensynet til sagsøgeren, som er blevet ulovligt behandlet, over for hensynet til den tredjemand, som har fået tildelt den omtvistede stilling, har begået en åbenbar fejl, idet Retten dels ikke har tilkendt appellanten fuldstændig erstatning (som i givet fald kunne være ydet ved at tildele sagsøgeren en tilsvarende stilling), dels har ladet upåagtet, at retssagens varighed og den fait accompli-politik, som Kommissionen har ført, har umuliggjort fuldstændig erstatning.

- Tilsidesættelse af princippet om, at en tjenestemand ikke kan give afkald på sine vedtægtsmæssige rettigheder, hvorfor sagsøgerens advokat var afskåret fra at give gyldigt afkald på sagsøgerens rettigheder ifølge vedtægten og hans krav på fuldstændig erstatning (jus cogens).

Sag anlagt den 25. april 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-120/94)  
(94/C 174/23)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. april 1994 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Christiaan Timmermans og Sean Van Raepenbusch som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har misbrugt sine beføjelser i henhold til EF-traktatens artikel 224 som begrundelse for de ensidige foranstaltninger, der blev truffet den 16. februar 1994 med henblik på at forbyde handel — nærmere bestemt via Thessaloniki havn — med produkter med oprindelse i, hidrørende fra eller med bestemmelsessted i den tidligere jugoslaviske republik Makedonien såvel som import til Grækenland af produkter med oprindelse i eller hidrørende fra dette land, hvorved Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 113 samt i henhold til den fælles udførselsordning, som fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 2603/69 af 20. december 1969 <sup>(1)</sup>, den fælles importordning, som fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 af 5. februar 1982 <sup>(2)</sup>, ordningen for indførsel til Fællesskabet af varer med oprindelse i republikkerne Bosnien-Hercegovina, Kroatien og Slovenien og den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, som fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 3698/93 af 22. december 1993 <sup>(3)</sup>, og ordningen om fællesskabsforsendelse, som fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 2726/90 af 17. september 1990 <sup>(4)</sup>.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

De omhandlede foranstaltninger er klart omfattet af den fælles handelspolitik i henhold til EF-traktatens artikel 113. Den omstændighed, at de ensidige græske foranstaltninger ikke har til formål at regulere samhandelen med et tredjeland er ikke i sig selv tilstrækkelig til, at foranstaltningerne falder uden for EF-traktatens anvendelsesområde. Medlemsstaterne har ved traktaten overdraget beføjelser til Fællesskabet inden for den fælles handelspolitik, hvorfor de

ikke længere frit råder over alle midler til gennemførelse af deres udenrigspolitik heller ikke med hensyn til sanktioner over for et tredjeland, medmindre de påberåber sig EF-traktatens artikel 224.

Efter Kommissionens opfattelse er ingen af betingelserne i EF-traktatens artikel 224 opfyldt i dette tilfælde. Med hensyn til den indre sikkerhed har den græske regering ikke i nærværende sag godtgjort, at der foreligger sådanne objektive forhold i forbindelse med den offentlige sikkerhed, at de offentlige myndigheder ikke måtte være i stand til at skride effektivt ind mod alvorlige indre uroligheder, der bringer statens eksistens eller dens væsentlige interesser i fare, eller at de offentlige myndigheder ikke længere ville være i stand til at beherske situationen uden de økonomiske sanktioner over for den tidligere jugoslaviske republik Makedonien. Kommissionen har herved henvist til Domstolens praksis vedrørende EF-traktatens artikel 36. Efter Kommissionens opfattelse kan den af Grækenland kritiserede adfærd fra den tidligere jugoslaviske republik Makedoniens side, set under ét, og republikkens indsigelser over for de græske krav ikke med nogen rimelighed opfattes som en krigstrussel. Når den græske regering henviser til artikel 224 i EF-traktaten som begrundelse for økonomiske sanktioner, der er tuffet for at opnå indrømmelser i konflikten med den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, har Den Helleniske Republik anvendt de ganske særlige beføjelser, som denne artikel giver staterne, til andre formål end fastsat i traktaten, hvorfor Den Helleniske Republik har gjort sig skyldig i magtfordrejning.

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 324 af 27. 12. 1969, s. 25, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3918/91, EFT nr. L 372 af 31. 12. 1991, s. 31.

(<sup>2</sup>) EFT nr. L 35 af 9. 2. 1982, s. 1, jf. nu, med virkning fra 15. marts 1994, Rådets forordning (EF) nr. 518/94 af 7. marts 1994, EFT nr. L 67 af 10. 3. 1994, s. 77, og for så vidt angår tekstilprodukter Rådets forordning (EF) nr. 517/94 af 7. marts 1994, EFT nr. L 67 af 10. 3. 1994, s. 1.

(<sup>3</sup>) EFT nr. L 344 af 31. 12. 1993, s. 1.

(<sup>4</sup>) EFT nr. L 262 af 26. 9. 1990, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. februar 1994 af Bundessozialgericht i sagen Domingo Gonzalez-Rodriguez mod Bundesanstalt für Arbeit (Kindergeldkasse)**

(Sag C-121/94)

(94/C 174/24)

Ved kendelse afsagt den 23. februar 1994, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. april s.å., har Bundessozialgericht, 10. Afdeling, i sagen Domingo Gonzalez-Rodriguez mod Bundesanstalt für Arbeit (Kindergeldkasse) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 94, stk. 6, jf. stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1408/71 (<sup>1</sup>) også anvendes på de rettigheder, som er omhandlet i forordning (EØF) nr. 3427/89 (<sup>2</sup>)?

- 2) I bekræftende fald, var tidspunktet for begyndelsen af toårsfristen efter artikel 94, stk. 6, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 1408/71 for at rejse krav om tilkendelse af ydelser med tilbagebevirksomme gyldighed i henhold til forordning (EØF) nr. 3427/89

a) den 15. januar 1986, dvs. den dato, hvorfra forordning (EØF) nr. 3427/89 havde gyldighed, eller

b) den 16. november 1989, dvs. datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 3427/89?

- 3) Såfremt en ansøgning om børnetilskud, der er indgivet første gang i april 1991 af en spansk arbejdstager, som er beskæftiget i Tyskland, for hans børn bosat i Spanien, kan imødekommes med tilbagevirkende gyldighed fra den 15. januar 1986,

gælder dette også:

a) For så vidt angår de satser for børnetilskud, som er omhandlet i artikel 40, stk. 1, i den tysk-spanske overenskomst om social sikring (som fortsat var gældende efter den 1. januar 1986 i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 60, stk. 2)?

b) For så vidt angår perioden efter den 1. januar 1989, dvs. efter det tidspunkt, da overgangsperioden i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 60, stk. 1, første afsnit, senest var afsluttet?

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

(<sup>2</sup>) EFT nr. L 331 af 16. 11. 1989, s. 1.

**Sag anlagt den 25. april 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Rådet for Den Europæiske Union**

(Sag C-122/94)

(94/C 174/25)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. april 1994 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Xenophon Yataganas og Ben Smulders, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Rådets beslutninger af 21. februar 1994 (<sup>1</sup>) annulleres.

— Rådets tilpligtes at betale sagens omkostninger.

**Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:**

- Fejlagtig anvendelse af EF-traktatens artikel 93, stk. 2, tredje afsnit, idet bestemmelsen er anvendt som hjemmel til at indføre undtagelser fra mekanismerne i den fælles markedsordning for vin: Den nævnte bestemmelse indeholder hjemmel til at fravige traktatens artikel 92 eller de i artikel 94 nævnte forordninger, men indeholder ikke hjemmel til at fravige andre regler, og navnlig ikke

ordningerne om forebyggende og obligatorisk destillation i den fælles markedsordning for vin. En national støtte, som medfører, at der skal betales samme priser til producenterne for de to typer destillationer (i Italiens tilfælde), eller som hæver prisen for forebyggende destillation til markedsprisen (i Frankrigs tilfælde), ikke alene fordrejer konkurrencen mellem producenterne som omhandlet i artikel 92, stk. 1, men indfører et højere prisstøtteniveau i forhold til den fælles markedsordning og ødelægger den præventive virkning af destillationsordningen, som er nødvendig for at kontrollere produktionen, og gør samtidig Kommissionens administrative opgave umulig.

Såfremt Rådet ønsker at ændre den fælles markedsordning, må det overholde procedurereglerne i traktatens artikel 43, stk. 2 og 3, som omfatter et forslag fra Kommissionen og en høring af Parlamentet. En anvendelse af artikel 93, stk. 2, tredje afsnit, for at opnå dette resultat indebærer en åbenbar procedurefordrejning.

- (Subsidiært) Der foreligger ikke »ganske særlige omstændigheder« som omhandlet i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, tredje afsnit: Produktionsåret 1993/94 er ikke usædvanligt. Det ligner fuldstændig de foregående produktionsår.

For så vidt angår de to medlemsstaters udtalelser under Rådets forhandlinger vedrørende behovet for en revision af den fælles markedsordning for vin som en begrundelse for, at der foreligger ganske særlige omstændigheder, gør Kommissionen gældende, at

- de foranstaltninger, der finder anvendelse i dette produktionsår i henhold til den gældende fælles markedsordning, er, selv om de er upopulære, absolut nødvendige under hensyn til den strukturelle uligevægt, der findes på dette område
  - uligevægten er så alvorlig, at det selv efter en reform, som man ikke kommer udenom, vil være nødvendigt at indføre tvungne markedssaneringsforanstaltninger til urentable priser, og at
  - det af disse grunde tværtimod er nødvendigt, på tærsklen til en reform på området, at være på vagt over for sådanne foranstaltninger, der kan berøre reformens fremtidige effektivitet.
- Utilstrækkelig og fejlagtig begrundelse.

(<sup>1</sup>) Om tildeling af ekstraordinær støtte til destillation af visse vine i Italien og om tildeling af ekstraordinær støtte til destillation af visse vine i Frankrig (ikke offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*).

#### Sag anlagt den 26. april 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-123/94)

(94/C 174/26)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. april 1994 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Patakias, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det statueres, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten, herunder i henhold til artikel 48, stk. 2, i EØF-traktaten og i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68, idet Den Helleniske Republik opretholder bestemmelserne i artikel 70 i nødloven 2545/1940 og i bekendtgørelse nr. 46508 af 10. maj 1976 (med senere ændringer), udstedt af ministeren for undervisning og kirkelige anliggender.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen gør gældende, at de førnævnte bestemmelser i den græske lovgivning indebærer, at der med hensyn til ansættelse som lærer i fremmedsprog ved »frontistiri'er« stilles strengere krav til statsborgere fra andre medlemsstater, end der stilles til græske statsborgere, hvilket i strid med de førnævnte bestemmelser i fællesskabsretten skaber en forskelsbehandling af indenlandske og udenlandske arbejdstagere.

#### Sag anlagt den 27. april 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-124/94)

(94/C 174/27)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. april 1994 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved de juridiske konsulenter António Caeiro og José Luis Iglesias Buhigues, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Den Portugisiske Republik ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle de nødvendige foranstaltninger, for fuldstændigt at efterkomme
  - Rådets direktiv 91/499/EØF af 26. juni 1991 om ændring af direktiv 64/432/EØF for så vidt angår diagnosticering af kvægbrucellose og enzootisk kvægleukose <sup>(1)</sup>, og
  - Rådets direktiv 91/685/EØF af 11. december 1991 om ændring af direktiv 80/217/EØF om fællesskabsforanstaltninger til kontrol med klassisk svinepest <sup>(2)</sup>.
- 2) Den Portugisiske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Den bindende karakter af bestemmelserne i traktatens artikel 189, stk. 3, og artikel 5, stk. 1, forpligter medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre direktiver i deres interne retsorden inden for den i direktiverne fastsatte frist og til at underrette Kommissionen herom. Denne frist udløb den 1. januar 1992 (direktiv 91/499/EØF) og den 1. juli 1992 (direktiv 91/685/EØF), og Portugal har endnu ikke truffet de nævnte foranstaltninger.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 107.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. april 1994 af Ufficio del Giudice Conciliatore di Milano i sagen Aprile srl i likvidation mod Amministrazione delle Finanze dello Stato**

(Sag C-125/94)

(94/C 174/28)

Ved kendelse afsagt den 26. april 1994, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. april 1994, har Ufficio del Giudice Conciliatore di Milano i sagen Aprile srl i likvidation, Milano, mod Amministrazione delle Finanze dello Stato, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Med henvisning til Domstolens dom af 29. juni 1988 i sag 240/87, C. Deville, og dom af 13. marts 1991 i sag C-377/89, Ann Cotter, ønskes det oplyst, om EF-

traktaten skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat indfører og/eller opretholder nationale bestemmelser som dem, der i italiensk lovgivning blev indført ved artikel 29, stk. 2 og 7, i lov nr. 428 af 29. december 1990, og hvorved de nye og restriktive regler for tilbagebetaling, der var indført ved artikel 29, stk. 2, endog med tilbagevirkende gyldighed blev udvidet til også at omfatte retten til tilbagebetaling baseret på subjektive rettigheder, som er direkte sikret, enten gennem traktatens bestemmelser om forbud mod afgifter med tilsvarende virkning (og de senere udstedte fællesskabsretlige bestemmelser om Toldunionen og den fælles toldtarif samt de EF-forordninger, som er udstedt til gennemførelse af aftalerne mellem EF og EFTA-landene), eller gennem artikel 5, stk. 1, litra a), andet led, og stk. 4, i direktiv 83/643/EØF <sup>(1)</sup>, og som allerede var opstået, inden medlemsstaten, som ikke havde opfyldt forpligtelsen til rettidigt at udstede bestemmelser til gennemførelse af de nævnte fællesskabsbestemmelser, for sent tilpassede sin egen lovgivning (som for så vidt angår de ukorrekte regler vedrørende beregningen af omkostningen ved den tjenesteydelse, der skal betales, fik virkning fra den 1. november 1992, jf. ministerialdekret nr. 403 af 24. juni 1992, offentliggjort i Gazzetta Ufficiale nr. 242 af 14. 10. 1992, og som for så vidt angår den vederlagsfri levering af tjenesteydelser i ti timer om dagen fik virkning fra den 13. juni 1991, jf. lovdekret nr. 374 af 8. november 1990, og derfor var opstået som følge af den manglende gennemførelse af de pågældende en ukorrekt adfærd fra lovgivers side — hvorved bemærkes, at de ovenfor nævnte nye bestemmelser, der blev indført ved artikel 29, stk. 2, og som i henhold til samme bestemmelses stk. 7 endog blev tillagt tilbagevirkende gyldighed, indeholder særlige bestemmelser om retten til tilbagebetaling af beløb, staten med urette har opkrævet i strid med fællesskabsretten, idet de hjemler mulighed for at nægte tilbagebetaling, såfremt afgiftsbyrden er overvæltet på tredjemand, og derved, også med tilbagevirkende gyldighed, fraviger den almindelige civilretlige regel, der i den nationale lovgivning er gældende med hensyn til tilbagesøgning af beløb, der objektivt er betalt med urette, jf. artikel 2033 i lov om civil retspleje, som ikke hjemler mulighed for at nægte tilbagebetaling af beløb, der er betalt med urette — eller om retssikkerhedsprincippet, der som et grundlæggende princip indgår i fællesskabsretten, og princippet om fællesskabsrettens gennemslagskraft skal tillægges forrang, hvorved bemærkes, at det sidstnævnte princip indebærer, at medlemsstaterne hverken må indføre bestemmelser med tilbagevirkende gyldighed, som forringer, beskyttelsen af borgernes rettigheder, der er sikret gennem umiddelbart anvendelige fællesskabsbestemmelser, eller påberåbe sig et forbud mod ugrundet berigelse, såfremt dette ville give medlemsstaterne mulighed for at støtte sig på deres egen fortsatte manglende gennemførelse, idet de for sent har tilpasset den nationale lovgivning til fællesskabsbestemmelserne?

- 2) Er EØF-traktatens bestemmelser, navnlig artikel 3, litra a) og litra h), artikel 5, 11 og 189 til hinder for, at

der indføres eller opretholdes en national bestemmelse som artikel 29, stk. 2, i lov nr. 428 af 29. december 1990 (offentliggjort i Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana nr. 10 af 12. 1. 1991), som — idet den opstiller en regel om, at der lovligt kan nægtes tilbagebetaling af beløb, der er opkrævet »i medfør af nationale bestemmelser, der er uforenelige med fællesskabsretten«, når den pågældende afgiftsbyrde er overvæltet på tredje- mand — synes at have den, ikke kun praktiske, virkning, at den med fællesskabsretten uforenelige nationale bestemmelse, der med urette er indført eller opretholdt, tillægges forrang for fællesskabsretten og således begrunder, at fællesskabsretten ikke bringes i anvendelse, selv om der er tale om hermed uforenelige nationale bestemmelser?

- 3) Med henvisning til Domstolens tidligere praksis (dom af 27. februar 1980 i sag 68/79, Hans Just, Sml. s. 501, de allerede nævnte domme af 10. juli 1980 i sag 811/79 og 826/79, Ariete og Mireco, og dom af 9. november 1983 i sag 199/82, San Giorgio SpA, Sml. 3595), ønskes det oplyst, om EF-traktaten skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat indfører og/eller opretholder en retsforordning som den, der blev indført i italiensk lovgivning ved artikel 29, stk. 2, i lov nr. 428 af 29. december 1990, hvorefter der kan nægtes tilbagebetaling af afgifter med tilsvarende virkning, som staten har opkrævet med urette, såfremt den pågældende afgiftsbyrde er overvæltet på tredje- mand, også i tilfælde hvor (eller uanset om) dette ikke i sig selv medfører en ugrundet berigelse for den, der har krav på tilbagebetalingen, fordi afgiftsbyrden hverken »faktisk« eller definitivt er overvæltet, idet den, der er krav på tilbagebetaling, for sit vedkommende kan mødes med et tilsvarende tilbagesøgningskrav fra tredje- mand, jf. den almindelige civilretlige regel, der er gældende i Italien (artikel 2033 i lov om civil retspleje)?

- 4) Finder bestemmelserne i direktiv 83/643/EØF i medfør af de EF-forordninger, der er udstedt til gennemførelse af de aftaler, der er indgået mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og EFTA-landene, og tillægs-protokollerne til de nævnte aftaler, med senere ændringer, også anvendelse på toldekspeditioner vedrørende samhandelen EØF/EFTA med produkter, der er omfattet af de nævnte aftaler med senere ændringer? Navnlig ønskes det, for så vidt angår toldekspeditioner vedrørende varer, der er omfattet af de nævnte aftaler EØF/EFTA, oplyst, om en medlemsstats lovgivning, som f.eks. artikel 15 i dekret fra Republikkens præsident nr. 254 af 8. maj 1985 og artikel 11 i dekret fra Republikkens præsident nr. 43 af 23. januar 1973, hvis stk. 2, litra b), (i modsætning til, hvad der er fastsat i artikel 5, stk. 1, andet led, i direktiv 83/643/EØF af 1. december 1983), bestemte, at grænseovergangstoldstedernes normale åbningstid androg seks timer fra mandag til fredag, og at der kan opkræves vederlag for omkostningen ved tjenesteydelsen for toldekspeditioner, der udføres uden for den nævnte almindelige

åbningstid, er forenelig med de ovenfor nævnte bestemmelser i den afledte fællesskabsret?

- 5) Med henvisning til, hvad Domstolen i dom af 21. marts 1991 i sag C-209/89, Kommissionen mod Italien, udtrykkeligt fastslog vedrørende samhandelen inden for Fællesskabet, ønskes det oplyst, om de principper, Domstolen opstillede i nævnte dom af 21. marts 1991, også finder anvendelse på samhandelen med tredje- lande og med EFTA-landene i kraft af EF-traktatens bestemmelser om forbud mod afgifter med tilsvarende virkning som told, om Toldunionen og om indførelse af den fælles toldtarif, og senere bestemmelser i den afledte fællesskabsret. Særligt med hensyn til toldekspeditioner, som vedrører samhandelen med tredje- lande, ønskes det oplyst, om de nævnte fællesskabsretlige bestemmelser er til hinder for, at en medlemsstat indfører og/eller opretholder en bestemmelse som den, der blev indført ved ministerialdekreter af 29. juli 1971 (G.U.R.I. nr. 193 af 31. 7. 1971) og af 30. januar 1979 (G.U.R.I. af 5. 2. 1979), og hvorefter det blev pålagt private erhvervsdrivende at betale omkostningen ved tjenesteydelsen »uden for normal arbejdstid«, ikke beregnet på grundlag af omkostninger pr. time for det personale, der faktisk er ansat til at udføre de ønskede toldekspeditioner, som samtidig udføres for toldklarereren, men som et fast beløb for hver enkelt toldekspedition, som er fastsat på grundlag af arten og varigheden af den dyreste tjenesteydelse, og uafhængigt af det beløb, der opkræves separat for hver enkelt af de øvrige toldekspeditioner, toldklarereren anmoder om, og som samtidig udføres for ham.

(<sup>1</sup>) Rådets direktiv af 1. december 1983 (EFT nr. L 359 af 22. 12. 1983, s. 8).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. december 1993 af Bundesverwaltungsgericht i sagen Hans Hönig mod Stadt Stockach**

(Sag C-128/94)

(94/C 174/29)

Ved kendelse afsagt den 16. december 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. maj 1994, har Bundesverwaltungsgericht, 3. Afdeling, i sagen Hans Hönig mod Stadt Stockach forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 3, stk. 1, litra a), i bilaget til Rådets direktiv 88/166/EØF af 7. marts 1988 (<sup>1</sup>) fortolkes således, at medlemsstaterne i henhold til bestemmelsen har pligt til at fastsætte det deri anførte burareal som mindsteareal og

således ikke på nationalt plan kan indføre strengere krav?

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 74 af 19. 3. 1988, s. 83.

**Sag anlagt den 4. maj 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland**

(Sag C-130/94)

(94/C 174/30)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. maj 1994 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Xavier Lewis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Irland ved ikke at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 88/657/EØF (<sup>1</sup>) af 14. december 1988 om krav til fremstilling af og handel med hakket kød, kød i stykker på under 100 g og tilberedt kød og om ændring af direktiv 64/433/EØF (<sup>2</sup>), 71/118/EØF (<sup>3</sup>) og 72/462/EØF (<sup>4</sup>) og/eller ved ikke straks at underrette Kommissionen herom har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til direktivet, herunder navnlig dettes artikel 16, og i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
- 2) Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Artikel 189 i EF-traktaten, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde den i direktivet fastsatte gennemførelsesfrist. Da denne frist udløb den 1. januar 1992, havde Irland ikke vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme det i Kommissionens påstande nævnte direktiv.

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 382 af 31. 12. 1988, s. 3.

(<sup>2</sup>) EFT nr. L 121 af 29. 7. 1964, s. 2012.

(<sup>3</sup>) EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23.

(<sup>4</sup>) EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

**Sag anlagt den 4. maj 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland**

(Sag C-131/94)

(94/C 174/31)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. maj 1994 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Xavier Lewis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Irland ved ikke at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets direktiv 90/667/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige bestemmelser for bortskaffelse, forarbejdning og afsætning af animalsk affald og for beskyttelse mod forekomst af patogener i foder fremstillet af dyr, herunder fisk (<sup>1</sup>), og om ændring af direktiv 90/425/EØF (<sup>2</sup>) har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til direktivet, herunder navnlig dettes artikel 21, og i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
- 2) Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Artikel 189 i EF-traktaten, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde den i direktivet fastsatte gennemførelsesfrist. Da denne frist udløb den 31. december 1991, havde Irland ikke vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme det i Kommissionens påstande nævnte direktiv.

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 363 af 27. 12. 1990, s. 51.

(<sup>2</sup>) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.

**Sag anlagt den 5. maj 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland**

(Sag C-132/94)

(94/C 174/32)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. maj 1994 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Xavier Lewis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, ligeledes Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Irland ved ikke at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at

efterkomme Rådets direktiv 90/675/EØF af 10. december 1990 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet <sup>(1)</sup>, og/eller ved ikke straks at underrette Kommissionen herom har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til direktivet, herunder navnlig dettes artikel 32, og i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

2) Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### *Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Artikel 189 i EF-traktaten, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde den i direktivet fastsatte gennemførelsesfrist. Da denne frist udløb den 31. december 1991, havde Irland ikke vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme det i Kommissionens påstande nævnte direktiv.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1.

#### **Sag anlagt den 6. maj 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien**

(Sag C-133/94)

(94/C 174/33)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. maj 1994 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent R. Wägenbaur og M. H. van der Woude, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat de forpligtelser, der følger af EF-traktatens artikel 5 og 189, idet det ikke fuldstændigt og korrekt har gennemført Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni af 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet i belgisk ret.
- 2) Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### *Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Kommissionen har anført, at Kongeriget Belgien ikke har opfyldt sine forpligtelser ifølge EF-traktatens artikel 189 og 5 på rette vis for så vidt angår

- direktivets artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1: i Belgien er den krævede miljøvurdering ikke sikret for alle de i bilag I til direktivet anførte projekter. Således er det i Flandern på grund af de opstillede kvantitative krav <sup>(1)</sup> ikke sikret, at alle integrerede kemiske anlæg underkastes en vurdering af deres indvirkning på miljøet. På det nationale plan er en sådan vurdering heller ikke sikret for så vidt angår kernekraftværker og andre kernereaktorer, samt for anlæg, der udelukkende er bestemt til varig deponering eller endelig bortskaffelse af radioaktivt affald
- direktivets artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2: artikel 4, stk. 2, indebærer, at medlemsstaterne konkret for hvert af de i bilag II anførte projekter skal gennemføre en undersøgelse af deres karakter, og derfor må det ikke på forhånd udelukkes, at visse af de i bilag II anførte projekter underkastes en sådan undersøgelse. Den i regionen Flandern gældende ordning <sup>(2)</sup> opfylder ikke dette krav
- direktivets artikel 6, stk. 2, og artikel 9: da der ikke er gennemført medbestemmelsesret for så vidt angår de generende anlæg som omhandlet i bekendtgørelse 89-928, og da en ret til at udtale sig om den endelige afgørelse ikke fremgår af bestemmelserne i bekendtgørelse 89-926 og 89-929, har Regionen Flanderns befolkning ikke den medbestemmelsesret, som direktivet har til hensigt at give den
- direktivets artikel 7 og 9: i Regionen Flandern og Regionen Bruxelles er der ikke indført bestemmelser om gennemførelse af direktivets artikel 7 og 9 (en medlemsstat, der udsættes for grænseoverskridende indvirkning på miljøet, har ret til at få oplysninger om den pågældende afgørelse).

<sup>(1)</sup> Bekendtgørelse 89-928 fra Det Styrende Råd for Regionen Flandern, artikel 3.

<sup>(2)</sup> Bekendtgørelse 89-928, artikel 3, og bekendtgørelse 89-929, artikel 2.

#### **Sag anlagt den 17. maj 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland**

(Sag C-138/94)

(94/C 174/34)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. maj 1994 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Xavier Lewis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Wagner-Centret.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser efter Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra

tredjelande <sup>(1)</sup>, og om ændring af direktiv 89/662/EØF <sup>(2)</sup>, 90/425/EØF <sup>(3)</sup> og 90/675/EØF <sup>(4)</sup>, navnlig direktivets artikel 30, samt traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet Irland ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet og/eller har undladt øjeblikkeligt at underrette Kommissionen herom.

de øvrige bestemmelser, uden at Irland havde truffet de nødvendige forholdsregler til at efterkomme direktivet.

- <sup>(1)</sup> EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56.  
<sup>(2)</sup> EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.  
<sup>(3)</sup> EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.  
<sup>(4)</sup> EFT nr. L 373 af 31. 12. 1990, s. 1.

2) Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### *Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

EF-traktatens artikel 189, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, indebærer, at medlemsstaterne er forpligtet til at overholde den frist, som er fastsat i direktivet for dets gennemførelse. Denne frist udløb den 1. december 1991 for så vidt angår de bestemmelser, som er nævnt i direktivets artikel 30, stk. 1, litra a), og den 1. juli 1992 for så vidt angår

#### **Slettelse af sag C-312/90 <sup>(1)</sup>**

(94/C 174/35)

Ved kendelse af 21. april 1994 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-312/90, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

- <sup>(1)</sup> EFT nr. C 288 af 16. 11. 1990.  
 EFT nr. C 187 af 24. 7. 1992.

### DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

#### **DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**

den 10. maj 1994

i sag T-512/93, Jacobus Stempels mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber <sup>(1)</sup>

*(Tjenestemænd — ansøgning om forhåndstilladelse — ikke indgivet — lægeudgifter — godtgørelse — udelukket)*

(94/C 174/36)

*(Processprog: fransk)*

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag T-512/93, Jacobus Stempels, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bern, ved advokat Jacques Bourgeois, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch og Wolter, 8, rue Zithe, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Ana Maria Alves Vieira, bistået af advokat Alberto dal Ferro, Vicenza), hvori der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 10. juni 1993 om afvisning af sagsøgerens klage over, at visse udgifter til indoperering af tandprotese ikke blev godtgjort, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden A. Kalogeropoulos, og dommerne R. Schintgen og K. Lenaerts; justitssekretær: H. Jung, den 10. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagsøgte frifindes.

2. Hver part betaler sine omkostninger.

- <sup>(1)</sup> EFT nr. C 287 af 23. 10. 1993.

#### **DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**

den 19. maj 1994

i sag T-465/93, Consorzio gruppo di azione locale »Murgia Messapica« mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber <sup>(1)</sup>

*(Økonomisk og social samhørighed — strukturinterventioner — LEADER-programmet — spørgsmål om annullation af stiltiende afslag på tilskud i henhold til programmet)*

(94/C 174/37)

*(Processprog: italiensk)*

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag T-465/93, Consorzio gruppo di azione locale »Murgia Messapica« ved advokat Mario Ettore Verino og advokat Roberto Giuffrida, Rom, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Pierre Jaeger, 8, rue Zithe, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Eugenio de March), angående en påstand om annullation af

visse beslutninger, hvorved Kommissionen afslog at yde støtte til sagsøgerens projekt i henhold til LEADER-programmet, har Retten (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen, og dommerne R. García-Valdecasas, H. Kirschner, B. Vesterdorf og C. W. Bellamy; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 19. maj 1994 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*

2. *Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.*

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 53 af 24. 2. 1993.

#### KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

(Anden Afdeling)

den 28. april 1994

i de forenede sager T-452/93, Pesquería Vasco-Montañesa, SA (Pevasa), og T-453/93, Compañía Internacional de Pesca y Derivados, SA (Inpesca), mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<sup>1</sup>)

(Fiskeri — fællesskabsstøtte til finansiering af bygning af fiskerfartøjer — forordning (EØF) nr. 4028/86 — afvisning)

(94/C 174/38)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager T-452/93, Pesquería Vasco-Montañesa, SA (Pevasa), og T-453/93, Compañía Internacional de Pesca y Derivados, SA (Inpesca), med hjemsted i Bermeo (Spanien), ved advokat Maria Iciar Angulo Fuertes, Biscaya, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 8—10, rue Mathias Hardt, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Francisco Santaolalla), angående en påstand om, at Kommissionen afviste at yde sagsøgerne den finansielle støtte, som de havde ansøgt om i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86 af 18. december 1986 om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne (<sup>2</sup>), annulleres, at det fastslås, at sagsøgerne har ret til nævnte støtte, og, endelig, at Kommissionen tilpligtes at betale moranter, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af præsidenten, J. L. Cruz Vilaça, og dommerne C. P. Briët, A. Kalogeropoulos, A. Saggio og J. Biancarelli; justitssekretær: H. Jung, den 28. april 1994 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagerne afvises.*

2. *Sagsøgerne betaler deres egne omkostninger samt halvdelen af Kommissionens omkostninger.*

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 234 af 12. 9. 1992.

(<sup>2</sup>) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986, s. 7.

#### KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 2. maj 1994

i sag T-108/94 R, Elena Candiotte mod Rådet for Den Europæiske Union

(94/C 174/39)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag T-108/94 R, Elena Candiotte, selvstændigt udøvende kustner, Jambes (Belgien), ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson sarl, 1, rue Glesener, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtiget: Yves Cretien), hvori der er fremsat begæring om, at der træffes bestemmelse om en udsættelse af proceduren efter meddelelsen af 30. januar 1993 om kunstnerkonkurrencen 93/S 21-3373/FR, herunder navnlig den virksomhed, der udøves af det udvælgelsesudvalg, som har til opgave at udvalge de kunstværker, der skal erhverves til Rådets nye bygning i Bruxelles, har Rettens præsident den 2. maj 1994 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. *Begæringen om intervention tages ikke til følge.*

2. *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*

2. *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

#### KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 16. maj 1994

i sag T-37/93, Dimitrios Stagakis mod Europa-Parlamentet (<sup>1</sup>)

(Åbenbart afvisningsgrundlag)

(94/C 174/40)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag T-37/93, Dimitrios Stagakis, Rethymnon (Grækenland), ved advokat Georgios Kartalis, Rethymnon, og med valgt adresse i Luxembourg hos Imini Seitani, 42, rue de Glacis, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Man-

fred Peter og Jannis Pantalis), angående en påstand om annullation af den reserveliste, der er opstillet efter udvælgelsesprøve PE/149/LA, som Europa-Parlamentet afholdt med henblik på ansættelse af græksprogede oversættere, idet prøverne ifølge sagsøgeren ikke blev afviklet forskriftsmæssigt, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. P. Briët, og dommerne A. Saggio og H. Kirschner; justitssekretær: H. Jung, den 16. maj 1994 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagen afvises.*
2. *Hver part bærer sine omkostninger.*

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 260 af 24. 9. 1993.

Sag anlagt den 1. april 1994 af Eurofer asbl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber  
(Sag T-136/94)  
(94/C 174/41)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 1. april 1994 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Eurofer asbl, Bruxelles, ved advokat Dr. Norbert Koch, Frankfurt am Main, og med valgt adresse i Luxembourg hos Eurofer asbl, 3—7, rue Schiller, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 2 og den del af artikel 3, som vedrører sagsøgeren, i sagsøgtes beslutning af 16. februar 1994, annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Sagsøgeren, en sammenslutning af virksomheder inden for stålindustrien, der er en af adressaterne for Kommissionens beslutning af 16. februar 1994, som fastslog, at der forelå visse aftaler og former for samordnet praksis mellem europæiske producenter af stålbjælker, har anfægtet denne beslutning, for så vidt som sagsøgeren heri beskyldes for i flere år at have deltaget i aftaler og samordnet praksis, som er i strid med EKSF-traktatens artikel 65.

Sagsøgeren beskyldes navnlig for som virksomhedsorganisation at have indgået aftaler og deltaget i forskellige former for praksis, som var i strid med Fællesskabets konkurrenceret.

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at sammenslutningens vedtægter ikke giver dens organer beføjelse til at regulere de af EKSF-traktaten omfattede virksomheders adfærd i konkurrencemæssig henseende.

Sagsøgeren har endvidere anført, at retten til kontradiktion er tilsidesat, da den sagsøgte institution ikke har givet sagsøgeren lejlighed til at udtale sig, inden den anfægtede beslutning blev udstedt.

I øvrigt er det åbenbart, at begrundelsen for beslutningen er mangelfuld.

Endelig har Kommissionen overtrådt EKSF-traktatens artikel 65, da de former for praksis, sagsøgeren hævdes at have deltaget i, var i fuld overensstemmelse med EKSF-konkurrenceretten.

Sag anlagt den 8. april 1994 af Nicholas Roche mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber  
(Sag T-142/94)  
(94/C 174/42)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. april 1994 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Nicholas Roche, Begrath, Collon, Country Louth, Irland, ved advokat E. H. Pijnacker Hordijk, advokatfirmaet Boden, De Bandt, De Brauw, Jeantet, Lagerlöf & Uría, og advokat H. J. Bronkhorst, advokatfirmaet De Brauw, Blackstone, Westbroek, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat L. Frieden, 62, avenue Guillaume.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

a) Principalt:

Fællesskabet tilpligtes at betale 38 284 ir. £, forrentet med 8 % p.a. fra den 19. maj 1992, som erstatning for de tab, sagsøgeren har lidt som følge af den delvise ugyldighed af forordning (EØF) nr. 857/84, som forhindrede sagsøgeren i at genoptage mælkeproduktionen efter udløbet af hans omstillingsperiode.

Subsidiært:

Fællesskabet tilpligtes at betale 8 222,55 ir. £, forrentet med 8 % p.a. fra den 1. december 1993, svarende til den erstatning, som tilbydes af Fællesskaberne i henhold til forordning (EØF) nr. 2187/93.

b) Fællesskabet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Er de samme som i sagerne C-104/89 og C-37/90, henholdsvis Mulder og Heinemann mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

**Sag anlagt den 8. april 1994 af John J. Kenneally mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-143/94)

(94/C 174/43)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabets Ret i Første Instans er der den 8. april 1994 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af John J. Kenneally, Bawnmore, Youghal, Irland, ved advokat E. H. Pijnacker Hordijk, advokatfirmaet Boden, De Bandt, De Brauw, Jeantet, Lagerlöf & Uría, og advokat H. J. Bronkhorst, advokatfirmaet De Brauw, Blackstone, Westbroek, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat L. Frieden, 62, avenue Guillaume.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

a) Principalt:

Fællesskabet tilpligtes at betale 49 659 ir. £, forrentet med 8 % p.a. fra den 19. maj 1992, som erstatning for de tab, sagsøgeren har lidt som følge af den delvise ugyldighed af forordning (EØF) nr. 857/84, som forhindrede sagsøgeren i at genoptage mælkeproduktionen efter udløbet af hans omstillingsperiode.

Subsidiært:

Fællesskabet tilpligtes at betale 14 566,93 ir. £, forrentet med 8 % p.a. fra den 1. december 1993, svarende til den erstatning, som tilbydes af Fællesskaberne i henhold til forordning (EØF) nr. 2187/93.

b) Fællesskabet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Er de samme som i sagerne C-104/89 og C-37/90, henholdsvis Mulder og Heinemann mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

**Sag anlagt den 8. april 1994 af Joseph Gilles mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-144/94)

(94/C 174/44)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabets Ret i Første Instans er der den 8. april 1994 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Joseph Gilles, County Monaghan, Irland, ved advokat E. H. Pijnacker Hordijk, advokatfirmaet Boden, De Bandt, De Brauw, Jeantet, Lagerlöf & Uría, og advokat H. J. Bronk-

horst, advokatfirmaet De Brauw, Blackstone, Westbroek, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat L. Frieden, 62, avenue Guillaume.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

a) Principalt:

Fællesskabet tilpligtes at betale 51 205 ir. £, forrentet med 8 % p.a. fra den 19. maj 1992, som erstatning for de tab, sagsøgeren har lidt som følge af den delvise ugyldighed af forordning (EØF) nr. 857/84, som forhindrede sagsøgeren i at genoptage mælkeproduktionen efter udløbet af hans omstillingsperiode.

Subsidiært:

Fællesskabet tilpligtes at betale 3 325,90 ir. £, forrentet med 8 % p.a. fra den 1. december 1993, svarende til den erstatning, som tilbydes af Fællesskaberne i henhold til forordning (EØF) nr. 2187/93.

b) Fællesskabet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Er de samme som i sagerne C-104/89 og C-37/90, henholdsvis Mulder og Heinemann mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

**Sag anlagt den 11. april 1994 af Krupp Hoesch Stahl AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-147/94)

(94/C 174/45)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 11. april 1994 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Krupp Hoesch Stahl AG, Dortmund, ved advokaterne Dr. Otfried Lieberknecht, Karlheinz Moosecker, Dr. Gerhard Wiedemann og Martin Klusmann, Düsseldorf, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Bonn, avenue Guillaume, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Sagsøgtes beslutning af 16. februar 1994, som blev meddelt sagsøgeren den 8. marts 1994, vedrørende aftaler og forskellige former for samordnet praksis mellem europæiske producenter af stålbjælker — jf. bilag 1 — annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Den sagsøgende virksomhed, som er en af adressaterne for Kommissionens beslutning af 16. februar 1994, som fastslog, at der forelå visse aftaler og former for samordnet praksis mellem europæiske producenter af stålbjælker, har anfægtet denne beslutning, for så vidt som sagsøgeren heri beskyldes for i flere år at have deltaget i aftaler og samordnet praksis, som er i strid med EKSF-traktatens artikel 65.

Sagsøgeren har gjort gældende, at der foreligger en tilside-sættelse af EKSF-traktatens artikel 65, som fejlagtigt er blevet anvendt på omstændighederne i den foreliggende sag. Således burde beslutningen ikke have været rettet til sagsøgeren, fordi denne ikke producerer stålbjælker. Desuden er sagsøgeren ikke med i »bjælke-udvalget«. De faktiske beskyldninger, Kommissionen har rettet mod sagsøgeren, er derfor af rent spekulativ karakter og er ikke støttet på beviser.

**Sag anlagt den 13. april 1994 af Heinrich Heddrich og fem andre sagsøgere mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-152/94)

(94/C 174/46)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 13. april 1994 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Heinrich Heddrich, Grebenau (Tyskland), Hildegard Kläner, Ganderkesee (Tyskland), Johann Höringer, Niederschönfeld (Tyskland), Theodor Bettmann, Ennigerloh (Tyskland), Waltraud Rikels, Dorsten (Tyskland), og Gerrit Breman, Echteler (Tyskland) ved advokaterne Bernd Meisterernst, Mechtild Düsing, Dietrich Manstetten og Dr. Frank Schulze, Hamm, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Lambert, Dupong og Konsbrück, 14 a, rue de Bains.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- De sagsøgte tilpligtes in solidum at betale sagsøgeren erstatning i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93 af 22. juli 1993 samt renter 8 % fra den 19. maj 1992 at regne.
- Sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger, inkl. advokathonorar.

*Søgsmålsgrundene og væsentligste argumenter:*

Søgsmålsgrunde og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-20/94.

**Sag anlagt den 20. april 1994 af International Procurement Services SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-175/94)

(94/C 174/47)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. april 1994 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af selskabet International Procurement Services SA, Bruxelles, ved advokat Lydie Lorang og advokat Peter de Troyer, hhv. Luxembourg og Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Lydie Lorang, 6, rue Heine.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen admitteres, og sagsøgerens påstande tages til følge.
- Det anerkendes og fastslås, at sagsøgeren har krav på erstatning for det tab, det har lidt af de i stævningen anførte grunde, idet erstatningskravet udgør 14 797 706 bfr. eller det højere beløb, som Retten efter ret og billighed måtte ansætte erstatningen til, eller således som denne fastlægges ved sagkyndig erklæring, med tillæg af renter, der fastsættes af Retten med virkning fra datoen for nærværende stævning og til betaling sker.
- Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.
- Sagsøgeren bevarer i øvrigt i enhver henseende retten til at gennemføre sit krav.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Sagsøgeren, der er et selskab, der havde afsluttet en kontrakt LC 25/90/EØF med UCPI Maputo (Folkerepublikken Mocambique) om levering af 7 400 tons stålbjælker, har anfægtet Kommissionens nedsættelse af det beløb, hvormed denne kontrakt skulle finansieres inden for rammerne af EUF med den begrundelse, at den vare, selskabet havde leveret, ikke havde oprindelse i Italien og dermed fra Fællesskabet, men derimod fra Sydafrika.

Sagsøgeren har blandt andet gjort gældende, at det ved at levere varen som fastsat i kontrakten og ved at fremlægge de krævede dokumenter fuldt ud har opfyldt sine forpligtelser i henhold til kontrakten.

Det er i den forbindelse anført, at det i overensstemmelse med de almindelige betingelser for den afsluttede kontrakt havde forelagt medkontrahenten de krævede bevisdokumenter, af hvilke det klart fremgik, at de pågældende varer havde oprindelse i Fællesskabet. Kommissionens og UCPI's repræsentanter bortså fra disse dokumenter og anmodede om et andet dokument, nemlig et »work certificate«, som er uomtalt i de nævnte almindelige betingelser for kontrakten.

Efter sagsøgerens opfattelse udgør kravet herom en ensidig hindring af kontraktsvilkårene. Det tilkom i øvrigt Kom-

missionens repræsentanter at fremlægge bevis for, at de leverede varer ikke havde oprindelse i Fællesskabet, men det har de ikke gjort.

Endvidere har Kommissionens repræsentanter, selv om der var drøftelser i gang mellem sagsøgeren, medkontrahenten og Kommissionen om spørgsmålet om varernes oprindelse, ikke forhindret, at varerne er blevet forbrugt af en mocambikansk virksomhed, selv om sagsøgerens medkontrahent fra sagsøgeren hverken overtog varerne som sin ejendom eller modtog dem.

---

**Sag anlagt den 22. april 1994 af Asociación Telefónica de Mutualistas (ATM) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-178/94)

(94/C 174/48)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. april 1994 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Asociación Telefónica de Mutualistas (ATM) ved advokaterne Juan Eugenio Blanco Rodríguez og Bernardo Vicente Hernández Bataller, Madrid, og advokat Lydie Lorang, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat André Serebriacoff-Faltz, 6, rue Heine.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.
- Den anfægtede retsakt, Kommissionens skrivelse af 15. februar 1994, hvorved Kommissionen afviste den af Asociación Telefónica de Mutualistas (ATM) indgivne klage, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Sagsøgeren — en organisation oprettet med henblik på at varetage Institución Telefónica de Previsión's (det spanske telefonselskabs sygekasse) medlemmers interesser — har anfægtet Kommissionens afvisning af at indlede den i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, foreskrevne procedure i relation til bestemte former for støtte, som skal være ydet det spanske telefonselskab, Compañía Telefónica de España SA.

Støtten består i en nedsættelse af bidragene til de sociale sikringsordninger, som dels kommer til udtryk ved lavere indbetalinger end de beløb, der fremkommer ved anvendelse af de »korrigerende koefficienter«, som er hjemlet i den gældende sociale lovgivning, dels ved den ensidige opsigelse af en garanti, som netop var stillet over for det offentlige som sikkerhed for de sociale bidrag, som skulle betales til

ATM, da de beløb, der fremkommer på grundlag af de nævnte korrigerende koefficienter, ikke var blevet indbetalt.

Sagsøgeren har henvist til telefonkoncernens omfattende aktiviteter på verdensmarkedet, som rækker videre end til telekommunikationssektoren, og til den omstændighed, at sidstnævnte sektor omfatter adskillige underliggende sektorer, der i forskellig grad er præget af fri konkurrence på fællesskabsplan.

Sagsøgeren har i første række gjort gældende, at den anfægtede beslutning er behæftet med flere væsentlige formangler, idet den er helt ubegrundet, og da kravet om, at der skal indhentes en udtalelse fra Den Juridiske Tjeneste, ikke er overholdt.

Sagsøgeren finder endvidere, at det alene ud fra en foranstaltningens virkninger kan afgøres, om der er tale om en støtte, og at der i nærværende sag er tale om en nedsættelse af en virksomheds omkostninger ved en foranstaltning fra myndighedernes side, som ikke er tilladt i henhold til national ret. Endvidere er det klart, at alle virksomheder har pligt at betale sociale bidrag, ligesom myndighederne klart har pligt til at iværksætte undersøgelser og fastsætte sanktioner, hvis pligten ikke overholdes.

Hvad angår den omstændighed, at den virksomhed, som har modtaget den i sagen omhandlede støtte, har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, finder sagsøgeren, at den anfægtede beslutning strider mod det i EF-traktatens artikel 90 fastslåede princip om ligebehandling af offentlige og private virksomheder, da det ikke vil være umuligt at opfylde den opgave, som er betroet virksomheden, hvis traktatens bestemmelser, navnlig bestemmelserne om statsstøtte, finder anvendelse.

---

**Sag anlagt den 27. april 1994 af Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-181/94)

(94/C 174/49)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. april 1994 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH, Dortmund, ved advokaterne Dr. Bernd Kunth, Dr. Gerhard Wiedemann og Manfred Ungemach, Düsseldorf, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Dr. Alex Bonn, 62, avenue Guillaume.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 21. februar 1994 (KOM(94) 344 endelig udg.) annulleres.

- Euratom tilpligtes at betale sagsøgeren skadeserstatning på 3 511 279,30 DM med 6 % i rente fra 7. april 1994.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne ved den administrative procedure, for så vidt de ikke allerede er inkluderet i ovenstående erstatningspåstand.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Sagsøgeren, der ejer og driver et atomkraftværk, har anlagt sag til prøvelse af Kommissionens beslutning af 27. februar 1994 (KOM(94) 344 endelig udg.). Sagsøgeren forelagde den 29. november 1993 Euratoms Forsyningsagentur (herefter benævnt »agenturet«) en kontrakt med den britiske virksomhed British Nuclear Fuels Plc om levering af naturligt uran. Denne blev underskrevet af agenturet den 6. januar 1994 under tilføjelse af den betingelse, at det uran, der skulle leveres, hverken direkte eller indirekte stammer fra produktionen i et land i Sammenslutningen af Uafhængige Stater (SNG). At denne undertegnelse ikke skete rettidigt, er genstand for sagsøgerens annullationssøgsmål, der allerede er anlagt den 12. april 1994 (sag T-149/94). Under nærværende sag anfægter sagsøgeren Kommissionens materielle beslutning, hvorved agenturets afgørelse blev opretholdt.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande anført, at Kommissionen ved sin fortolkning af artikel 5a i agenturets reglement har tilsidesat Euratom-traktatens artikel 60, 65 og 67. Det må udledes af disse bestemmelser, at der ved agenturets afgørelse om indgåelse af en kontrakt — for så vidt det overhovedet har et skøn i denne forbindelse — skal tages hensyn til udbud og efterspørgsel. Euratom-traktaten har herved i første række til formål at dække forbrugernes behov til markedspriser. En begrænsning af uranets mulige oprindelse — som ikke er klausuleret i den kontrakt, der er genstand for nærværende sag — er allerede i strid med Euratom-traktatens artikel 65, stk. 2. Herefter er det nemlig en betingelse, at agenturet havde tilbudt sagsøgeren en mindst lige så gunstig forretning.

Der er allerede ingen mulighed for at anvende Euratom-traktatens artikel 52, stk. 2, litra a), så længe forbrugernes lige adgang til forsyningskilderne under den »forenklede procedure« efter artikel 5a i agenturets reglement allerede sikres ved, at alle forbrugere har samme muligheder for at forsyne sig uhindret på et uran-marked, der er kendetegnet af overudbud.

For så vidt agenturet — hvilket bekræftes af Kommissionen — gennem sin eneret til at indgå kontrakter forfølger handelspolitiske formål, sætter det sig ud over de relevante bestemmelser i kapitlet om forsyning, om oprindelse og prisfastsættelse. Heller ikke betingelserne for handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger er opfyldt, og agenturet har under alle omstændigheder ingen kompetence på dette område.

Agenturets af Kommissionen bekræftede diversificeringspolitik tilsidesætter forbrugernes interesser, griber ind i deres

virksomhedsmæssige handlefrihed og beror på forskrifter vedrørende forsyningssikkerheden, som ligger væsentligt over de kriterier, som Kommissionen ellers anvender i energisektoren. Dermed tilsidesættes det formål at skabe et indre marked for energi.

Endelig handler Kommissionen i strid med det fælles marked, når den tillader agenturet at lægge forbrugerrelaterede kvoter for forsyningen med uran fra bestemte oprindelseslande til grund for sin indgåelse af kontrakter.

Sag anlagt den 29. april 1994 af Ricardo Marx Esser og Casto Del Amo Martinez mod Europa-Parlamentet

(Sag T-182/94)

(94/C 174/50)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. april 1994 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Ricardo Marx Esser, Luxembourg, og af Casto Del Amo Martinez, Sandweiler (Luxembourg), ved advokat Georges Vandersanden, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson, sàrl, 1, rue Glesener.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.
- Dokumentet om »Resultaterne af valget til Personaleudvalget«, som blev offentliggjort den 2. juni 1993, annulleres, idet dokumentet indeholder klart urigtige angivelser.
- Valgene til Personaleudvalget ved Europa-Parlamentet, som blev afholdt den 21. til 27. maj 1993, annulleres.
- Alle de af stemmeoptællingsudvalget truffede foranstaltninger i forbindelse med valgene til Personaleudvalget ved Europa-Parlamentet den 21. til 27. maj 1993 annulleres, herunder navnlig den ajourførte liste over valgberettigede og den afgørelse, hvorved det blev konstateret, at der forelå det til gyldigt valg nødvendige antal afgivne stemmer (herefter benævnt »quorum«); endvidere annulleres afgørelsen af udpegelsen af de nye medlemmer af Personaleudvalget.
- Stemmeoptællingsudvalgets afgørelse af 6. juli 1993 samt den af Europa-Parlamentets formand den 3. februar 1994 truffede afgørelse annulleres.

- Der tilpligtes afholdt nye valg til Personaleudvalget ved Europa-Parlamentet.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale samtlige sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Sagsøgeren kritiserer i denne sag Europa-Parlamentet for at have fulgt en ulovlig procedure ved de valg til Personaleudvalget, som fandt sted den 21. til 27. maj 1993.

De anfører navnlig, at artikel 7 i reglerne om repræsentation af personalet ved Europa-Parlamentets Sekretariat er tilsidesat, idet det fremgår af dokumentet om »Resultaterne af valget til Personaleudvalget«, at listen over de valgberettigede først blev udfærdiget og ajourført efter valget. Ifølge referatet af den generalforsamling, som personalet ved Europa-Parlamentet afholdt den 3. marts 1993 udgjorde antallet af valgberettigede, som gør tjeneste i Bruxelles, nemlig 1 039, og det tilsvarende antal i Luxembourg 2 544, dvs. et samlet antal valgberettigede på 3 583 og et quorum på 2 389. Ifølge det førnævnte dokument udgjorde antallet af valgberettigede derimod 3 496, og quorum følgelig 2 331, dvs. 58 færre valgberettigede end fastsat af generalforsamlingen.

Sagsøgerne anfører, at denne forskel i quorum beror på, at listen over valgberettigede ikke omfattede tjenestemænd, som har tjenestefrihed af personlige årsager. Dette er efter sagsøgernes opfattelse i strid med artikel 1 i vedtægtens bilag II, artikel 7 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og med vedtægtens artikel 35, idet tjenestemænd, som har tjenestefrihed af personlige årsager i lighed med tjenestemænd i aktiv tjeneste er såvel valgberettigede som valgbare ved valgene til Personaleudvalget. Da stemmeretten er en grundlæggende rettighed, kan den ikke begrænses eller ophæves uden udtrykkelige bestemmelse herom i vedtægten, ordningen for øvrige ansatte eller de gældende valgeregler. Sådanne udtrykkelige bestemmelser findes imidlertid ikke.

Endvidere anfører sagsøgerne, at Europa-Parlamentet har tilsidesat artikel 16 i reglerne om repræsentation af personalet ved Europa-Parlamentets Sekretariat, idet stemmeoptællingen blev foretaget, selv om der manglede det fornødne quorum, og der ikke blev foranstaltet en anden valgrunde, som det burde være sket, da der ikke deltog det fornødne antal stemmeberettigede i valget.

Endelig anfører sagsøgerne, at de har en bestyrket mistanke om, at resultaterne af valgene er blevet forfalsket, idet der har været anvendt falske stemmefuldmagter.

Sag anlagt den 29. april 1994 af Cantina Cooperativa fra Produttori Vitivinicoli di Torre di Mosto og 42 andre sagsøgere mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-183/94)

(94/C 174/51)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. april 1994 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Cantina Cooperativa fra Produttori Vitivinicoli di Torre di Mosto (Italien) og 42 andre sagsøgere ved advokat I. Cacciavillani, Venedig, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. Lorang, 51, rue Albert Ier.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 1, stk. 3, fjerde led, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 343/94 af 15. februar 1994 om iværksættelse af obligatorisk destillation som omhandlet i artikel 39 i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 <sup>(1)</sup>, som fastsætter den mængde, der skal destilleres i »område 4« for produktionsåret 1993/94, til 12 150 000 hl, annulleres.
- Artikel 1, stk. 1, litra c), stk. 2, andet afsnit, og stk. 3 (bilaget for så vidt angår den del, der vedrører område 4) i forordning (EØF) nr. 465/94 af 1. marts 1994 <sup>(2)</sup>, som ændret ved forordning (EF) nr. 610/94 <sup>(3)</sup>, som for produktionsåret 1993/94 fastsætter den procentdel af produktionen af bordvin, der skal leveres til obligatorisk destillation efter artikel 39 i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 <sup>(4)</sup>, annulleres, for så vidt angår den del, der vedrører »område 4«.
- Enhver anden retsakt, som står i forbindelse hermed og/eller er forudsat, annulleres, idet det desuden i henhold til EF-traktatens artikel 184 gøres gældende, at følgende bestemmelser er ugyldige:
  - artikel 39, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 på grund af tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt som destillationsmængden for hver enkelt producent med destillationspligt fastsættes til en »procentdel, der fastsættes på grundlag af »udbyttet pr. ha««,
  - artikel 4, stk. 2, fjerde led, vedrørende »område 4« i forordning (EØF) nr. 441/88 af 17. februar 1988 <sup>(5)</sup> på grund af tilsidesættelse af fællesskabslovgivningen.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Samtlige vinproducenter i Veneto-området, som er sagsøgere i nærværende sag, har gjort indsigelse mod den måde, hvorpå fællesskabsinstitutionerne har reguleret den obligatoriske destillation af vin, konkret for så vidt angår produktionsåret 1993/94.

Sagsøgerne har først og fremmest gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om forbud mod

forskelsbehandling i to henseender: den uretfærdige fordeling af forpligtelsen mellem de forskellige berørte medlemsstater, som i høj grad bevirker, at Italien stilles ringere, og den vilkårlige opgørelse af omfanget af den forpligtelse, der er pålagt hvert produktionsområde. Det må i den forbindelse understreges, at to tredjedele af de 18 200 000 hl vin, der skal destilleres i Europa, og som endog kommer fra syv produktionsområder, tildeles Italien, som oven i købet kun udgør ét produktionsområde.

Med hensyn til betegnelsen af den obligatoriske destillation som en afstraffelse af overskudsproducenterne, ordningen herom som en selvstændig forpligtelse, der er uafhængig af krav om fællesskabsstøtte, og indførelsen af en særlig sanktion, anfægter sagsøgerne den vilkårlige og diskriminerende overdragelse af »byrder« fra den ene producent til den anden. »Overførslen« af den ikke destillerede mængde på 1 285 000 hl til den tilsvarende kvote for produktionsåret 1993/94 udgør en grov forskelsbehandling af de vinproducenter, som overholder deres forpligtelser.

Ifølge sagsøgerne indebærer den ovenfor beskrevne uretfærdige fordeling af den mængde, der er omfattet af forpligtelsen, og de åbenbare unøjagtigheder ved beregningen heraf samt den »overførsel« af de 1 285 000 hl, som der allerede er henvist til, desuden en klar tilsidesættelse af fællesskabsproducenternes berettigede forventninger.

For så vidt angår reglen om »udbytte pr. ha«, som er grundlaget for ordningen, gøres det gældende, at den — for så vidt som der slet ikke er opstillet noget kriterium, der er egnet til at angive det virkelige overskud af produktet eller dets kvalitet — er uegnet til at virkeliggøre Fællesskabets formål, idet den i for høj grad straffer de producenter, der fremstiller vin af god kvalitet, og som ikke er overskudsproducenter.

Endelig kritiserer sagsøgerne, at det italienske territorium ikke er opdelt i en række produktionsområder, idet der slet ikke tages hensyn til de særlige territoriale og produktionsmæssige, oprindelige og udviklingsmæssige kendetegn i det nationale vinproduktionsområde.

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 44 af 17. 2. 1994.

(<sup>2</sup>) EFT nr. L 58 af 2. 3. 1994.

(<sup>3</sup>) EFT nr. L 77 af 19. 3. 1994.

(<sup>4</sup>) EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987.

(<sup>5</sup>) EFT nr. L 45 af 18. 2. 1988.

**Sag anlagt den 6. maj 1994 af Theresia Rudolph mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-187/94)

(94/C 174/52)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 6. maj 1994 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Theresia Rudolph, Rasdorf-Grüsselbach (Tyskland), ved

advokaterne Bernd Meisterernst, Mechtild Düsing, Dietrich Manstetten og Dr. Frank Schulze, Hamm, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Lambert, Dupong og Konsbrück, 14 a, rue de Bains.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- De sagsøgte tilpligtes in solidum at betale sagsøgeren erstatning i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93 af 22. juli 1993 for perioden mellem den 1. april 1985 og den 29. april 1989 samt renter 8 % at regne fra den 19. maj 1992, idet erstatningen beregnes på grundlag af en årlig mængde på 86 691 kg.
- Erstatningssummen udgør 94 349,74 DM samt renter 8 % fra den 19. maj 1992 at regne tillige med godtgørelse af advokathonorar.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-20/94.

**Sag anlagt den 6. maj 1994 af Nathalie Creste mod Rådet for Den Europæiske Union**

(Sag T-188/94)

(94/C 174/53)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 6. maj 1994 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Nathalie Creste, Bruxelles, ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson, 1, rue Glesener.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulteration af Rådets afgørelse af 6. juli 1993, hvorved det blev afslået at yde sagsøgeren udlandstillæg med virkning fra den 1. oktober 1991, tidspunktet for hendes tiltrædelse.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Sagsøgeren, der er tjenestemand i lønklasse A7 i Rådet for Den Europæiske Union, anfægter ansættelsesmyndighedens afgørelse, hvorved det blev afslået at yde hende udlandstillæg.

Til støtte herfor gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten, idet hun har fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at hun i referenceperioden udøvede sit hovederhverv i Frankrig.

Sagsøgeren anfører endvidere, at den omstændighed, at en tjenestemand har haft en familiemæssig tilknytning til det land, hvor tjenestestedet er beliggende, når vedkommende har bopæl og udøvet sit hovederhverv uden for dette, ikke kan medføre en fortabelse af retten til udlandstillæg.

Sagsøgeren har herved under den administrative procedure endog fremlagt en bopælsattest udstedt af borgmesterkontoret for Paris' 8. arrondissement, der — så længe der ikke føres bevis for det modsatte — som officielt dokument retsgyldigt godtgør, at hun havde sædvanlig bopæl i Paris. Rådet vil selvsagt kunne anfægte attestens bevisværdi, men sagsøgte må over for en sådan attest i så fald kunne pege på objektive elementer, der godtgør, at de i attesten anførte oplysninger er forkerte.

---

**Sag anlagt den 16. maj 1994 af Henri Maurissen mod Revisionsretten**  
(Sag T-192/94)  
(94/C 174/54)

*(Processprog: fransk)*

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 16. maj 1994 anlagt sag mod Revisionsretten af Henri Maurissen, Schuttrange (Storhertugdømmet Luxembourg), ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos saml. Fiduciaire Myson, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 12. juli 1993 om udfærdigelse af sagsøgerens bedømmelse for perioden 1990 til 1991 annulleres.
- Om nødvendigt annulleres den udtrykkelige afvisning af sagsøgerens klage af 14. oktober 1993, hvorom denne modtog meddelelse den 22. februar 1994.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:*

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Revisionsretten for Det Europæiske Fællesskab og medlem af forretningsudvalget for Union Syndicale Luxembourg, har rejst indsigelse mod en bedømmelsesrapport, som Revisionsretten har udfærdiget vedrørende ham for perioden 1990 til 1991, under henvisning til at bedømmelsen indeholder en række negative vurderinger, og at der ikke er taget hensyn til den virksomhed, han har udøvet som personalerepræsentant.

Sagsøgeren anfører for det første, at der foreligger en overtrædelse af vedtægtens artikel 24a samt vedtægtens bilag I og II, sammenholdt med artikel 7, 8 og 9 i den rammeaftale, som blev indgået den 5. juli 1991. Ifølge rammeaftalen skal funktioner, som varetages af personer

med ansvarlige hverv hos fagforeninger eller faglige sammenslutninger, betragtes som hørende til den tjeneste, som de er forpligtet til at udføre i institutionen. Disse bestemmelser har ansættelsesmyndigheden imidlertid tilsidesat ved ikke i forbindelse med bedømmelsen af sagsøgerens fortjenester at tage hensyn til hans virksomhed som personalerepræsentant.

Desuden var bedømmernes negative vurdering påvirket af forhold, som var uafhængige af sagsøgerens vilje, såsom den mangelfulde organisation af tjenesten ved den sagsøgte institution og et længere fravær på grund af sygdom.

Hertil kommer, at bedømmelsen er behæftet med et åbenbart fejlskøn, da det blev lagt til grund, at sagsøgeren benyttede to en halv dag til deltagelse i Personaleudvalgets arbejde og anvendte omkring 15 % af sin arbejdstid til funktioner i forbindelse med sit hverv som personalerepræsentant. Endvidere er det uberettiget, når det bebrejdes sagsøgeren i bedømmelsen, at han har stillet sig tilfreds med et mindstemål og har manglet initiativ. Vedrørende det sidste anfører sagsøgeren, at det var på hans initiativ, at han blev stillet til rådighed for at bistå en afdeling, som var i vanskeligheder på grund af en øget arbejdsbyrde.

Endelig anfører sagsøgeren, at der er begået magtfordrejning, idet den sagsøgte institution med sin kritik af ham på grund af hans virksomhed som fagforeningsrepræsentant i strid med vedtægtens artikel 43 har benyttet bedømmelsen til et andet formål end at foretage en objektiv vurdering af hans indsats, kvalifikationer og adfærd i tjenesten.

---

**Slettelse af sag T-25/94**  
(94/C 174/55)

*(Processprog: tysk)*

Ved kendelse af 22. marts 1994 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-25/94, Wilhelm Ashölter mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

---

**Slettelse af sag T-42/94**  
(94/C 174/56)

*(Processprog: tysk)*

Ved kendelse af 22. marts 1994 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-42/94, Paul Gövert mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.